

Sammen med denne sag foretoges:

3) Forespørgsel nr. F 60:

Forespørgsel til fødevareministeren:

»På baggrund af Folketingets vedtagelse nr. V 61 bedes ministeren redegøre for regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning samt om regeringens forslag til tilpasning og udvikling af forvaltningen for de enkelte fiskerier, og om regeringens forslag kan betyde en kapitalisering af kvoter m.v. Redegørelsen bedes også redegøre for miljøbelastningen af de enkelte fiskerier, herunder bundsløbende fiskeredskabers påvirkning af havbunden, samt problemer med små masker i jomfruhummerfiskeriet og problemerne med udsmid.«

Af Kristen Touborg (SF), Jes Lunde (SF), Keld Albrechtsen (EL) og Søren Kolstrup (EL).

(Forespørgslen anmeldt 3/4 2001. Fremme af forespørgslen vedtaget 6/4 2001).

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg skal gøre opmærksom på, at afstemninger om eventuelle forslag til vedtagelse vil blive udsat til i morgen, torsdag den 17. maj 2001.

Ordføreren for forespørgerne til F 62, hr. Ole Vagn Christensen.

Begrundelse

Ole Vagn Christensen (S):

Med denne forespørgsel ser partierne frem til at få belyst og dermed fulgt op på den vedtagelse, som et bredt flertal vedtog ved den sidste fiskeriforespørgsel, F 34. Her blev det besluttet, at ministeren for fødevarer, landbrug og fiskeri i midten af maj skulle give Folketinget en redegørelse om resultatet af regeringens drøftelser med fiskerisektoren om en revision af den danske fiskeriforvaltning og fremlægge løsningsforslag for en ny fiskeriforvaltning, som kan træde i kraft ved årsskiftet 2001-2002.

Den nye forvaltning skal gennemføre en hurtig og bæredygtig tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, udvikle forvaltningen af de demersale fiskerier ved at inddrage økonomsk planlægning, bæredygtig ressourceudnyttelse og en målretning af fiskeriteknologien, udvikle et lokalt og alsidigt kystfiskeri inden for de årlige kvoterammer og afdække aktuel viden om menneskelige og naturgivne påvirkninger af fiskebestanden og deres betydning.

Vi ser frem til at høre ministerens forslag til løsninger på de nævnte områder.

Anden næstformand (Henning Grove):

Ordføreren for forespørgerne til F 60, hr. Kristen Touborg.

Kristen Touborg (SF):

Det er tiltrængt, at vi i det danske Folketing får denne debat om fiskeriet, ressourcerne og miljøbelastningen i forbindelse med fiskeriudøvelsen med afsæt til debatten om oplægget til en ny dansk fiskeriforvaltning. Det er også positivt, at man konstaterer behovet for stigende fokus på bl.a. fiskeriets effekt på andre dele af økosystemet.

Oplægget her er dog desværre ikke så vidtgående og progressivt som den grøn bog for den fælles fiskeripolitik fremtid, der nu er til debat rundt om i Europa. Men det er meget vigtigt, at vi nu helt grundlæggende får belyst alle forhold af betydning for fiskeriet af hensyn til dansk fiskeris fremtid.

Besvarelse

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Folketinget skal i dag beslutte, om det vil udstikke retningslinjerne for fremtidens fiskeriforvaltning, eller om Tinget ønsker at se tiden an for måske senere at træffe nogle beslutninger om fiskeriforvaltningen.

Det er regeringens ønske, at Folketinget i dag giver en klar melding om grundlaget for fiskeriets udvikling fremover. Det har i de mange forhandlinger, der ligger forud for denne debat, været mit mål, at erhvervet og Folketingets partier skulle præge udformningen af det oplæg, som regeringen har fremlagt som grundlag for denne debat.

Regeringens oplæg er i forhandlingsforløbet blevet ganske detaljeret, og det indeholder en række af de krav og hensyn, som bl.a. Folketingets partier har lagt vægt på.

Forvaltningspolitikken for fiskeriet er ikke et nyt tema. Alle aspekter af regeringens oplæg har været drøftet de seneste 15 år, således som Danmarks Fiskeriforenings formand også har givet udtryk for.

Hvad vil regeringen så? Ja, vi ønsker en udvikling og et fremtidsperspektiv for alle dele af fiskeriet under hensyn til den forskellighed, der er i dansk fiskeri.

Kystfiskeriet er en del af vores kulturarv, og mere vigtigt: Det er et levende og konkurrence-dygtigt fiskeri. Regeringen ønsker at fastholde kystfiskeriet og de mindre fiskerihavne i alle dele af landet.

Regeringens forslag indebærer, at erhvervsfartøjer under 15 m kan tilmelde sig en ordning med årskvoter, der giver fartøjerne mulighed for at planlægge deres fiskeri hen over året. Årskvoten tildeles for 11 måneder, og fartøjerne får derefter lov til at deltage i det almindelige rationsfiskeri den sidste måned.

Som sagt er det hensigten med ordningen at opnå et mere stabilt fiskeri for kystfartøjerne og sikre den lokale tilknytning. Forslaget indebærer derfor, at de fartøjer, der ønsker at tilmelde sig ordningen, driver deres fiskeri i det lokale farvand.

Lokal erhvervspolitik og adgangen til markedet for ferske fisk har særlig betydning for små havne. Det ser ud, som om de små havne lades lidt i stikken i ministeriets støtte- og udviklingsordninger og måske også af fiskeriets egen konsulentordning.

Jeg har igangsat en undersøgelse af de små havnes problemer og udviklingsmuligheder. Undersøgelsen vil være afsluttet, inden Folketinget træder sammen efter ferien.

Det demersale fiskeri er i dag påvirket af nedgangen i torskebestanden. EU har sat fuld kraft på for at udvikle mere selektive fiskerier, og Danmark er en aktiv part i forhandlingerne.

Det er regeringens opfattelse, at de selektive fiskerier skal styrkes, og regeringen vil i overensstemmelse med de principper og forslag, der er indeholdt i oplægget, påvirke EU's politik på dette område.

Europa-Kommissionens grønbog, som vi lige for et øjeblik siden hørte hr. Kristen Touborg rose, afspejler i høj grad danske synspunkter, og det giver os et godt udgangspunkt for arbejdet. Oplægget sigter på generelt at skabe et mere selektivt og et mere skånsomt fiskeri ikke kun ved generelle forøgelse af maskemål, men også ved at fremme udvikling af nye fangstredskaber og fangstmetoder.

Øget selektion og bedre fangstmetoder skal dels begrænse bifangster af undermålsfisk og undermålsjomfruhummere, dels sikre, at de økonomisk vigtige blandede fiskerier kan fortsætte på et bæredygtigt grundlag.

Regeringen ønsker at målrette fiskeriforskningen til fremme af målene om et mere selektivt fiskeri og tillige for en mere målrettet vurdering

af naturbeskyttelseshensyn i de marine havområder.

Regeringen ønsker allerede nu at tage konkrete initiativer for at reducere udsmidet, altså for at reducere discarden. Jeg har fået mange reaktioner fra offentligheden, som ikke forstår, at fiskerne smider god spisefisk over bord.

En væsentlig del af dette discardproblem må løses i EU. Det er imidlertid vores eget ansvar at sikre, at de fisk, der kan landes lovligt, ikke blot smides over bord, fordi de ikke giver den højest mulige pris. Jeg håber, erhvervet vil støtte mig i, at det vil være fornuftigt at stoppe dette spild, og jeg vil snarest tage initiativ til et forbud her.

I det pelagiske fiskeri efter sild og makrel foreslår regeringen en dansk model for overdragelige kvoteandele for en tidsbegrænset periode på 5 år med en betinget 3-års-forlængelse.

Regeringen vil med denne del af oplægget sikre, at silden fiskes med et mindre antal mere specialiserede fartøjer, der i særlig grad er egnet til at drive dette fiskeri med høj kvalitet og høj konsumudnyttelse. Den kvote, som en del af fartøjerne i perioden får adgang til at disponere over, vil blive reduceret i det omfang, silden er anvendt til industriformål.

Regeringen vil ved frasalg af større mængder sild fra fartøjer, f.eks. industrifartøjer, der ønsker af afstå fra sildefiskeri, lægge vægt på, at disse fartøjer udgår af fiskeriet. Den nærmere gennemførelse og retningslinjerne vil selvsagt blive drøftet med erhvervet.

Når fartøjerne ophugges eller sælges ud af landet, kan fartøjskapaciteten genanvendes til fornyelse af f.eks. industriflåden, der i dag er teknisk og økonomisk forældet. Især industrifartøjerne lever ikke op til nutidens krav om sikkerhed og heller ikke til kravene om arbejdsmiljø.

Skal de krav opfyldes i forbindelse med en fornyelse af flåden, så vil det betyde store merinvesteringer, fordi nye fartøjer som følge af søsikkerhedshensyn vil få en betydelig reduceret lastekapacitet.

Såfremt den stabile udvikling i priserne for fiskemel og -olie fortsætter, vil dette sammen med industrifartøjernes mulighed for at frasælge sild og regeringens oplæg til en nybygningsstøtte, hvor der tages mere tonnage ud af fiskeriet, end der sættes ind, kunne bidrage til at igangsætte denne fornyelse, der er så hårdt brug for.

EU-støtteordningerne for fiskeriet skal bruges mere aktivt for at fremme fornyelsen og reducere fangstkapaciteten.

Regeringen foreslår som nævnt, at der inden for FIUF gennemføres en nybygningsstøtte for fiskerfartøjer, hvor støtten gives til den fisker, der tager mere kapacitet ud af flåden, end han sætter ind.

For så vidt angår FIUF-bevillingens størrelse i år og til næste år, er det regeringens opfattelse, at der ved en omdisponering vil være tilstrækkelige midler til nybygningsordningen. I år resterer således 40 mio. kr. udisponerede midler til ordningen.

Jeg kan i øvrigt oplyse, at der er opnået enighed med erhvervet om bevillingsfordelingen for resten af 2001. Fordelingen indebærer, at der reserveres omkring 30 mio. kr., der vil kunne indgå, såfremt der senere på året skulle vise sig særlige behov for en ophugstordning f.eks. i torskefiskeriet.

Men der er nogle, der har spurgt: Hvorfor dog tage en beslutning nu? Ja, regeringen finder, at den hidtidige politik ikke har løst problemerne, og at de nu har nået et omfang, der gør initiativer nødvendige. Det er jo nemlig sådan, at på trods af, at der de seneste 5 år er givet offentlig støtte på 280 mio. kr. til ophugning af vores flåde, så er den stadig for stor. Og på trods af, at det offentlige i perioden har støttet nybygning og modernisering af fiskerfartøjer med 250 mio. kr., så er flåden stadig alt for gammel, og hvad værre er, den er stadig højt belånt.

De tidligere kapacitetsregler – vi fik som bekendt nye regler pr. 1. marts 2001 – har bl.a. været medvirkende til, at næsten 90 pct. af støtten er brugt til investeringer på den eksisterende gamle flåde i stedet for på nybygninger. Det må der laves om på. Erhvervets indsats for at skabe tilgang til fiskeruddannelserne og generationsskifteselskabernes arbejde for at fremme nye fiskeres investeringer nytter jo ikke meget, hvis ikke vi udnytter fiskeriets opgang til at tjene penge, investere og trække unge fiskere ind som ejere af fiskeriet.

Ser vi på de seneste 5 år, så har der i perioder været godt fiskeri og gode priser i alle vore hovedfiskerier: i de demersale fiskerier, i industri-fiskeriet og i det pelagiske fiskeri, som det er tilfældet i dag.

Regeringen ønsker, at disse gode perioder i højere grad kan omsættes i konsolidering og fornyelse i hele sektoren. Det er derfor nødvendigt at tage beslutningen nu. Det er ikke kun flåden, der er blevet ældre, det er ejerne af fartøjerne også.

Begrebet generationskløften får et helt andet indhold her, hvor der er en risiko for, at de ældre fiskere trækker sig ud af fiskeriet, før det bliver muligt at få tilstrækkelig mange unge ind i fiskeriet.

Fiskeri er også en tradition, og sikrer vi ikke et glidende generationsskifte, ja, så kan Danmark tabe store dele af sin status som førende fiskerination. Regeringen har derfor også gennemført en styrkelse af låneordningen for yngre fiskere.

Efter regeringens opfattelse er det afgørende, at fiskerierhvervet får muligheden for at se fremad. Fiskeriets natur er, at indtjening og fangstmuligheder svinger stærkt fra år til år. De danske reguleringer bør sikre, at der i de gode år bliver mulighed for at investere i en tilpasning og i en fornyelse af flåden.

Med disse bemærkninger ser jeg frem til en god debat om disse spørgsmål her i dag.

Forhandling

Ole Vagn Christensen (S):

Allerførst vil jeg takke ministeren for den grundige redegørelse, vi her har fået om det danske erhvervsfiskeri og om de drøftelser, som regeringen har foretaget med sektoren. Det vil danne basis for, at vi kan tage temperaturen på dansk fiskeri lige nu.

Som andre steder i EU står fiskerierhvervet i en brydningstid, hvor det er vanskeligt helt at overskue den udvikling, som det danske fiskeri er inde i nu og i de kommende år.

Det stiller krav om enighed mellem erhvervet og politikerne om nogle fælles politiske mål.

Fiskerne oplever, at mange centrale fiskebestande ikke længere er tilgængelige i det omfang, man kunne have ønsket. Der blev bogstaveligt talt indført begrænsninger i torskekvoten, og der var den efterfølgende 10-ugers totale lukning af torskefiskeriet.

Det er indlysende, at fiskerimulighederne bliver begrænset, hvad der rammer fiskeriets indtjening i de EU-lande, hvor der er et stort fiskerierhverv.

EU er selvfølgelig den centrale faktor, fordi Unionen sidder med det overordnede ansvar for fiskeripolitikken, og ligegyldigt hvilke beslutninger der er blevet taget, har kritikken af EU's fiskeripolitik hen ad vejen været hård.

Europa-Kommissionens grønnebog er i vid udstrækning et svar på denne kritik. I den fælles fi-

skeripolitik skal vi efter Socialdemokratiets mening bevæge os hen mod en række hovedmål.

Vi lægger op til at videreføre den konsekvente linje, som regeringen har lagt for fortsat at udvikle EU's fælles fiskeripolitik. Vi ønsker også, at det er relevant især for dagens forespørgselsdebat at forbedre den danske fiskeriforvaltning og sikre fiskeriet en bedre indtjening.

Fiskeriforvaltningen skal tilpasse sig de forskellige dele af dansk fiskeri. Her skal en omfattende fornyelse spille sammen med nedskæring af antallet af fiskerfartøjer. Vores fiskerflåde skal være tidssvarende, bådene skal have en rigtig størrelse set i forhold til fangstmulighederne, og fiskeriet skal fortsat være forankret lokalt.

Ud fra den devise skal vi sikre et dansk fiskeri, som både er bæredygtigt og stabilt på længere sigt. Vi ønsker også at få øget vores viden fra forskningen om havene, om den måde, hvorpå mennesker påvirker dem og ændrer fiskebestandene.

Endelig er det helt centralt at samarbejde med erhvervet for at udnytte vore fiskebestande.

Fødevareministeriet lægger op til, at fiskerflåden og fiskerierne reguleres på en ny måde efter grundige drøftelser med fiskeriets organisationer.

Fiskeriets aktuelle problemer er i korte træk, at flåden er for stor og for gammel og derfor skal have færre skibe på havet, dog uden nye generelle ophugningsordninger. Tværtimod peger redegørelsen på at give nybygningsstøtte til de fiskere, som tager mere kapacitet ud, end de sætter ind i forbindelse med nybygning af skibe. På den måde kan man aktivt støtte de fiskere, som lægger deres investeringer i fiskeriets fremtid i stedet for at betale andre for at forlade fiskeriet.

En fisker, som vil skyde penge i et nyt foretagende, får efter bekendtgørelsen fra den 1. marts 2001 adgang til at skaffe sig en såkaldt kapacitetstilladelse.

Imidlertid findes der fiskerityper, hvor det er særlig dyrt at bygge nye fartøjer, og derfor er der en længere planlægningshorisont. Eksempelvis kan man forestille sig en ordning med flerårige kvoteandele i såvel det pelagiske fiskeri som industrifiskeriet til erstatning for det, der er i brug nu.

Det bedste ville være, hvis perioder med god indtjening for erhvervet i højere grad kan bruges til at konsolidere og forny sektoren.

Fiskeriet er som bekendt fordelt på tre sektorer, nemlig kystfiskeriet, det demersale fiskeri og det pelagiske fiskeri.

For at opnå de mål, vi må sætte os, dels for at få kvalitetsfisk til forbrug, dels for at sikre fiskerne det højest mulige udbytte, vil det efter Socialdemokratiets opfattelse være nødvendigt med en række initiativer.

Vi ønsker den bedst mulige håndtering af fangsterne på båden, og det skal igen kombineres med gode arbejdsmiljøforhold om bord, således at den ilandbragte fisk kan få den højest mulige kvalitet, den højest opnåelige pris og den højeste værdi for både fiskerne og resten af samfundet.

For kystfiskeriet handler det om, at man kan få et lokalt forankret fiskeri, som kan være med til at udvikle alle disse fiskerbyer, som er hele vejen rundt i Danmark både på øerne og i Jylland.

Angående det demersale fiskeri drejer det sig om fangstmetoder og teknologiske redskaber. Disse skal der fokuseres på, således at man kan gøre fiskeriet skånsomt og bevaringshensynsfuldt.

Vedrørende det pelagiske fiskeri eller sildefiskeriet drejer det sig om, at man i de kommende år får udskilt dem, som ikke kan leve op til at ilandbringe tilstrækkeligt med konsumegnede fisk, men hvor store dele af fangsten ender som industrifisk til fiskemelsfabrikken til lavere priser og til ugunst for helheden.

Det er nu på tale at indføre en form for overdragelighedsprincip. Her er der flere muligheder, enten kan man indføre overdragelighedsprincippet gennem konfiskation eller gennem kompensation.

Vi er godt tilfredse med, at der på dette område inden den 1. november gennemføres en forvaltningsordning i form af en 5-årig ordning med en betinget forlængelse på 3 år med flerårige overdragelige kvoter. Vi er særdeles tilfredse med, at organisationerne, hvis de i enighed kan komme med ændringsforslag til modellen fra regeringen, kan få disse ændringer indpasset i forslaget.

Med andre ord vil jeg gerne udtrykke min tilfredshed med, at fødevareministeren også har nedsat et udvalg om havforurening.

Så alt i alt er vi i Socialdemokratiet godt tilfredse med den indsats, regeringen har gjort for at få fiskeriet fremtidssikret, for at en god kvalitet og god mad skal ende på spisebordene og ikke i møllerne.

Og så skal jeg på vegne af hr. Ole Vagn Christensen, Socialdemokratiet, hr. Jens Kirk, Venstre, fru Lene Espersen, Det Konservative Folkeparti, hr. Christian H. Hansen, Dansk Folkeparti, fru Annie Lunde Hansen, Centrum-Demokraterne, fru Vibeke Peschardt, Det Radikale Venstre, hr. Ole M. Nielsen, Kristeligt Folkeparti, og hr. Thorkild B. Fransgaard, uden for partierne, fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Folketinget tager fødevareministerens redegørelse til efterretning og opfordrer på grundlag af denne regeringen til

- at fremme en dansk fiskeriforvaltning tilpas set kravene i de forskellige dele af dansk fiskeri, hvor en modernisering, fornyelse samtidig med en reduktion af fiskerflåden skal sikre et langsigtet, stabilt og bæredygtigt fiskeri med en moderne flåde af passende størrelse i forhold til fangstmulighederne og et fortsat bredt geografisk baseret lokalt fiskeri. Og til gennemførelse heraf
- at udvikle kystfiskeriet gennem en fiskeriregulering, hvor kystfartøjer med lokal tilknytning tilbydes årskvoter, og hvor de små havnes udviklingsmuligheder styrkes gennem oplysning, pilotprojekter og bedre anvendelse af de eksisterende støtteordninger,
- at fremme et selektivt og skånsomt fiskeri i EU og den nationale forvaltning af de demersale fiskerier,
- inden 1. november 2002 at gennemføre en forvaltningsordning for sildefiskeriet i form af en 5-årig ordning med en betinget forlængelse på 3 år med flerårige overdragelige kvoteandele, som angivet i regeringens forslag, hvor inddragelse af eventuelle ændringsforslag, som organisationerne i enighed måtte nå frem til, kan indpasses,
- at fremme en bedre udnyttelse af fiskebestandene gennem et forbud mod udsmid af fisk, der kan landes lovligt,
- at målrette fiskeriforskningen til fremme af disse mål og tillige til udvikling af et grundlag for en mere målrettet anvendelse af naturbeskyttelseshensyn i de marine havområder,
- inden 1. januar 2007 at afgive en redegørelse for virkningerne af den nye fiskeriforvaltning og om regeringens tanker for de forvaltningsprincipper, der herefter skal finde anvendelse,

- inden 1. november 2002 at vurdere udnyttelsen af FIUF-programmet og dets bevillingsmæssige grundlag.«
(Forslag til vedtagelse nr. V 117).

Anden næstformand (Henning Grove):

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor).

Dette forslag til vedtagelse vil indgå i de videre forhandlinger, selv om det er meget langt, men der er også mange partier om det.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg bemærkede, at hr. Ole Vagn Christensen gav udtryk for, at man ønskede et tæt samarbejde med fiskeriorganisationerne, og det kunne man også have ønsket sig i en sådan situation, hvor man nu vil fremkomme med et forslag om, hvordan dansk fiskeri fremover skal administreres.

Men jeg vil da gerne sige, at Danmarks Fiskeriforening siger, at de finder det yderst uheldigt og nærmest ulykkeligt, hvis der tages politiske beslutninger på basis af det ufuldstændige forslag, som nu ligger, og de peger også på, at man jo her ser bort fra sammenhængen med EU's fiskeripolitik, genopretningsplaner og EU's grøn-bog.

Jeg finder, det er stærkt kritisabelt, at man kommer her med et forslag, som fiskeriorganisationerne overhovedet ikke står bag ved, men som er udarbejdet af embedsmænd og en fiskeriminister, som overhovedet ikke har baggrund i eller kendskab til fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil også gerne spørge hr. Ole Vagn Christensen, hvad det er for interesser, der har drevet regeringen til at fremkomme med det her ulyksalige forslag om de overdragelige kvoter og endda efter en model, som tilsyneladende ingen af fiskeriets organisationer bryder sig om, og som man ikke har ønsket at drøfte med venstrefløjen. Hvorfor skal det udformes på en sådan måde, at der med al sandsynlighed bliver tale om meget betydelige og sandsynligvis skattefrie kapitalgevinster til en håndfuld velstående fiskerfamilier – uden beskatning endda, så vidt jeg har forstået?

Det har vi fra venstrefløjens side bragt ind i debatten. Det blev pure afvist af hr. Ole Vagn Christensen. Jeg forstår simpelt hen ikke, hvad

det er for nogle interesser, der driver Socialdemokratiet i den her sag, og hvad det er for et hastværk, der gør, at vi ikke kan sætte os ned og udforme en ordentlig, gennemtænkt fiskeripolitik og absolut skal træffe en beslutning i dag, som ingen tilsyneladende bryder sig om uden for dette hus.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg bliver nødt til at spørge den socialdemokratiske ordfører om en ting. Når man nu selv er medforslagsstiller på sådan et forslag til vedtagelse og det har været drøftet sagligt og der egentlig har været nogle saglige drøftelser af det hele, kan der jo ske det, at man måske misforstår noget. Men sådan som jeg har forstået det – og det vil jeg gerne have at den socialdemokratiske ordfører bekræfter mig i – så er dét, vi laver nu, en form for et referenceår, hvor vi på nuværende tidspunkt har to modeller. Når det år så er gået – og det år skal man netop bruge til at tale sammen; organisationer og politikere skal tale sammen om, hvad det er for en model, det skal ende med – beslutter man ud fra det. Er det sådan?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Christian H. Hansen kan jeg svare, at det er det ikke. Og det ligger også klart i teksten. Men der er mulighed for, hvis organisationerne kan blive enige om at komme med et forslag, at dette forslag så skal indpasses. Og det er også et svar til hr. Svend Heiselberg.

Der er jo flere måder, man kan få fremmet et samarbejde på, som ikke eksisterer, som hr. Heiselberg sagde. Vi har valgt den model nu at sige, at inden den 1. november 2002 har organisationerne mulighed for at komme med på banen, og vel at mærke hvis de kan blive enige med hinanden derom. Det synes jeg er en metode, som lægger op til, at man skal vise det ansvar, at man sådan set mener noget med, at man også vil være med til at forme fremtidens fiskeri.

Så spørger hr. Keld Albrechtsen ... jeg kan se, at tiden er udløbet. Jeg må hellere respektere det den her gang.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil tage fat på en enkelt af de ting, som hr. Keld Albrechtsen nævnte, for det giver hr. Albrechtsen lidt tid, før han skal på talerstolen som ordfører. Og det er, at jeg ville sætte meget pris

på at høre, hvad det var for løsninger, hr. Keld Albrechtsen havde vedrørende det pelagiske fiskeri. Vi har jo haft ganske mange drøftelser, og jeg har hørt meget kritik, men jeg kan ikke huske, hvad det er for nogle løsninger, hr. Keld Albrechtsen har, og dem ville jeg sætte meget stor pris på at få.

Så vil jeg gerne sige, at der også faldt en bemærkning om, at regeringen og partierne ikke havde haft tid til at drøfte sagen med venstrefløj. Det går jeg ud fra simpelt hen var en fortællelse, for Enhedslisten har været inddraget løbende i de drøftelser, der har været både hos mig og i forbindelse med det forslag til vedtagelse, vi drøfter her i dag.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne bede hr. Ole Vagn Christensen om at præcisere forskellen på individuelle omsættelige kvoter og overdragelige kvoter.

Jeg må jo erkende, at jeg kun har gået i skole i 7 år, så det er muligt, at der er nogle ting, jeg ikke kan overskue. Men for mig at se er det altså ikke sådan, at nye ord ændrer på, at der i den her forbindelse er og bliver tale om en kapitalisering af et samfundsgode.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg har et spørgsmål til den socialdemokratiske ordfører, fordi der pludselig i debatten bliver en diskussion om, at vi sådan haster tingene igennem.

Hvis vi f.eks. ser på det notat, som er tilgået alle fiskeriordførere her i Folketinget, så er det helt store problem, at man ikke i de sidste mange, mange år har sikret, at vi fik den fornyelse af fiskeriflåden, der var nødvendig. Og det er ikke engang et spørgsmål om at haste tingene igennem. Vi er allerede mange år for sent på den. Det seneste notat fortæller, at for fartøjer over 12 m er den gennemsnitlige – den gennemsnitlige – alder 34 år.

I den forbindelse vil jeg egentlig gerne bede hr. Ole Vagn Christensen om at bekræfte, at grunden til, at vi har en diskussion i dag i Folketinget, er sådan set, at et meget stort flertal for 3 måneder siden bad fiskeriministeren om at sætte sig sammen med organisationerne og de politiske partier og finde frem til en løsning. Så den debat, vi har i dag, er faktisk en, Folketinget selv har bedt om.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jamen det er meget venligt, når hr. Ole Vagn Christensen siger, at nu får fiskerierorganisationen tid indtil november 2002 til at gå ind i forhandlinger, hvis det er sådan, at man ønsker det.

Men det er jo egentlig fantastisk: Et af de største erhverv, som vi har haft her i Danmark, som man nu næsten totalt har ødelagt, handler man hen over hovedet på, og uden at man får dem inddraget i den aftale, som man skal have lavet om det fremtidige fiskeri. Det er en nedlæghed, der er helt uforståelig. Den 4. maj modtager de en fax om, at den 7. maj skal man behandle det i Erhvervenes Fiskeriudvalg.

Det er jo egentlig fantastisk, at man i den grad tilsidesætter fiskerierorganisationen og kommer med sådan nogle fuldstændig tåbelige forslag, som ingen erhverv vil kunne leve med. Det er jo fuldstændig uanstændigt at byde et erhverv en sådan reguleringsform, som ministeren kommer med her. Det, man fører her, er jo værre end radikal husmandspolitik.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Svend Heiselberg svinger sig højt op, og det synes jeg også er meget fint. Det er godt, at der kommer lidt humor og sådan noget ind i politik. Det er meget rart.

Men sandheden er jo, som fru Lene Espersen sagde, at for nogle måneder – måske et halvt år – siden kom der et udspil fra ministeren. Folketinget vedtog et forslag til vedtagelse om, at nu skulle man i gang med de der drøftelser med erhvervet, og at man, når man havde været igennem de drøftelser, skulle komme her og fremlægge, hvad man så som mulighederne for at løse alle de problemer, der er.

Det, man nu yderligere giver erhvervet, er muligheden for i det kommende år at være medspiller. Jeg kan altså ikke se, at det er noget med at føre husmandspolitik eller noget med, at man har lænet sig tilbage, eller at man ikke har villet lade erhvervet få mulighed for at få indflydelse.

Derfor må jeg sige til hr. Svend Heiselberg, som også er gammel organisationsmand: Man vinder altså ikke noget ved ikke at sætte sig ved det bord, hvor tingene skal drøftes.

Nu har vi givet mulighed for, at hele erhvervet kan gå sammen og blive enig om, hvad det er for nogle forslag, det ønsker at få indpasset i situationen. Så der er altså ikke tale om, at der er nogen, der har trukket noget ned over hovedet

på nogen. Men vi har sagt, hvad vi mener bør være retningslinjerne, hvorindenfor vi sådan set finder, at det er fornuftige forslag.

Det kan da godt være, at hr. Svend Heiselberg har ret i, at fiskeriet er blevet ødelagt, når vi ser på det pelagiske fiskeri, ved det, at den tidligere borgerlige fiskeriminister sådan set lod en hel masse både få lejlighed til at gøre indhug i dette fiskeri til skade for nogle andre og i hvert fald til skade for den fornyelse, som skulle have fundet sted i fiskeriet.

Det er de problemer, vi står med, som vi i fællesskab med organisationerne skal have bragt på plads.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne gentage mit spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen: Hvad er det for interesser, der driver Socialdemokratiet i den her sag?

Og så kan jeg oplyse til ministeren, som åbenbart ikke er blevet orienteret af hr. Ole Vagn Christensen, at jeg faktisk for et par dage siden skrev et brev til hr. Ole Vagn Christensen, hvori jeg også skitserede, at hvis man skulle ind på noget som helst i retning af disse kapitalgevinster, så skulle de naturligvis beskattes fra starten. Men man vil åbenbart ikke være med til at beskatte arbejdsfri kapitalgevinster i Socialdemokratiet.

Så jeg har anvist veje til i hvert fald at moderate skadevirkningerne af det forslag, men vi var selvfølgelig helst fri for det afsnit i en vedtagelse, som vedrører disse overdragelige kvoter. Det har vi også klart tilkendegivet. Så vi har anvist løsninger, vil jeg sige til ministeren.

Jeg vil godt bede hr. Ole Vagn Christensen forklare, hvad der skulle være lykkeligt ved at få koncentreret sildefiskeriet på omkring 40 både i 100-millionerkronersklassen med det resultat, at nogle få mennesker bliver stenrige og indkasserer skattefri kapitalgevinster.

Det synes jeg ikke er nogen god idé, og det er ikke lykkedes hr. Ole Vagn Christensen at forklare mig, hvorfor det skulle være en god idé.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jeg synes, det er en skam, at hr. Keld Albrechtsen har så travlt med at bekræfte sine egne formodninger og skrive breve om dem, at han glemmer at læse de papirer, vi får i Fiskeriudvalget.

Vi har faktisk fået et notat fra Skatteministeriet, der siger, at salg af fiskerikvoter beskattes, som de immaterielle aktiver de er. Det er der ingen diskussion om. Det var hr. Keld Albrechtsen, der rejste det på et mødeovre hos fiskeriministeren, og det er blevet bekræftet, at det er forkert.

Jeg vil gerne, om hr. Ole Vagn Christensen kan bekræfte, at vi har fået sådan et papir.

Så det væsentligste argument i hr. Keld Albrechtsens tale her falder til jorden.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er ikke hver dag, at et svar fra hr. Ole Vagn Christensen gør mig glad, men det gjorde det faktisk i dag. Hvis hr. Ole Vagn Christensens svar havde været ja til det, jeg spurgte om, så var vi nemlig ikke kommet længere, end vi var i februar, og det var jeg anklager af.

Det, vi har fået lavet i dag, er nogle løsningsmodeller, som gør, at vi kan komme videre. Og jeg har så også forstået ret, at der kan laves nogle ændringsforslag. Det vil sige, at man har overhovedet ikke skåret nogen væk fra noget som helst. Man har organisationerne med i det, man har politikerne med i det, og vi kan forsætte nogle drøftelser. De, der er med i forslaget til vedtagelse, kan være med til at præge dansk fiskeripolitik fremover. Tak for svaret.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen rejser selv spørgsmålet, om han føler, at han har været inddraget i forhandlingerne, men jeg mener, at de spørgsmål, som er sendt over, har der været en dialog om, hvordan de skulle forstås, og den dialog har jeg fået forelagt. Efter at jeg sådan set nåede frem til, at det var nødvendigt, at vi fik en snak om det, tog vi en snak om det.

Jeg har det ikke sådan, at jeg går rundt og fortæller, hvad man siger til hinanden under forhandlingerne, for det er jo et forløb, som kører, men hr. Keld Albrechtsen går jo selv ind og siger, at de ikke synes, at de har været inddraget nok.

Jeg spurgte hr. Keld Albrechtsen, om hr. Keld Albrechtsen stod fast på det forslag, som SF havde fremsat. Det forslag drejede sig om, at hvis SF skulle være med til en 5-årig kvote, så skulle SF have vetoret over, om det skulle fortsætte efterfølgende, og jeg spurgte, om det også var hr.

Keld Albrechtsens mening. Og hr. Keld Albrechtsen sagde til mig: Ja, det er vores mening.

Og så kunne vi selvfølgelig ikke komme til at snakke yderligere, fordi man havde meldt sig ud af samtalen. Men det må Enhedslisten jo selv redegøre for, og det må SF også.

Men jeg er ked af, at jeg sådan set har afsløret, hvad det er, vi har snakket om, nemlig at man sådan set var parat til, hvis man fik vetoret efter 5 år, at gå ind for den af regeringspartierne foreslåede vedtagelse, som har stor opbakning fra samtlige Folketingets partier.

Men sådan er politik jo også. Man kan godt stille sig op og sige: Uha, vi synes ikke, vi er blevet rimeligt behandlet. Men jeg må sige til hr. Keld Albrechtsen, at det mener jeg faktisk Enhedslisten er.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Man må sige, at det forslag indeholder mange spændende elementer.

Hvis det er sådan, at man af forskellige årsager ikke har brugt sit fartøj i 2 år – det kan være sygdom, det kan være større reparationer af skibet osv. – ja, så bliver man slettet af fartøjsregistret, dvs. der foretages rent faktisk en ekspropriation.

Det er sådan, at hvis man har en båd under 15 meter og man har en årskvot, skal man fange den på 11 måneder. Nu har vi levet med kvoter i flere år. Men det har jo mange gange været sådan, at man gerne har villet gemme en del af kvoten, for på visse tider af året er fisken dyrere. Men den sidste måned vil det nu være sådan, at hvis man ikke har fisket op, bliver det samlet og fordelt til højre og venstre.

Det er et fuldstændig umuligt forslag, man er kommet med her, som fiskerne ikke kan leve med. Men jeg har jo registreret, at forskellige egne, deriblandt Thy, skal laves om til en naturpark, så jeg vil sige, at fiskeripolitikken passer fint til sådan en naturpark.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Jeg vil lige spørge hr. Ole Vagn Christensen, for at det hele ikke skal gå i fisk for mig, om det forslag til vedtagelse, som vi vedtager i dag: Hvis vi går ind for den ordning, der står i pind 4, spænder den vel ikke ben for den fiskeriordning, der kommer i EU i 2003? Det vil jeg gerne have bekræftet, så vi ikke skal til at lave tingene om.

Er det, fordi vi vil være lidt på forkant, at vi prøver de to metoder, der ligger i pind 4? Og så mener jeg jo også, at organisationerne har en god taleret og eventuelt kan ændre nogle ting, når vi når dertil, hvis jeg har forstået pind 4 rigtigt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg er lidt forundret over, at Folketingets formand siger, at vi ikke må få mere end to indlæg. Men det kan godt være, at jeg ikke er godt nok inde i processen til at vide, hvad der plejer at være praksis, men jeg mener, at det plejer at være tre.

Jeg bad faktisk om at få en præcisering af forskellen imellem individuelle omsættelige kvoter og overdragelige kvoter. Det var måske en god idé, hvis hr. Ole Vagn Christensen svarede på nogle af de spørgsmål, der bliver stillet, i stedet for at vikle sig ind i at offentliggøre, hvordan forhandlingsproceduren i øvrigt har været. Jeg tror ikke, at det er sædvanlig fremgangsmåde, men det er det måske ved at blive i Socialdemokratiet!

Jeg vil yderligere sige til hr. Ole Vagn Christensen, at jeg er enig i, at det her ikke er udtryk for husmandspolitik. Jeg er fuldstændig enig med hr. Ole Vagn Christensen i, at det er det ikke udtryk for. Jeg mener, at spørgsmålet langt mere er, om den politik her ikke er udtryk for herremandspolitik. Det vil jeg gerne spørge om hr. Ole Vagn Christensen

Formanden:

Jeg skal oplyse, at vi kører med tre korte bemærkninger til ordførerne. Der var undtagelsesvis ved forespørgselsdebatten i går kun to korte bemærkninger, men den debat varede jo dog trods alt alligevel 12 timer, så vidt jeg husker. Men det er tre korte bemærkninger til hver.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg skal sige til fru Annie Lunde Hansen, at jeg ikke mener, at vi kommer i konflikt med den fremtidige fiskeripolitik i EU ved at vedtage de pinde, der er nævnt her.

Så må jeg sige til hr. Svend Heiselberg – ja, nu er han gået, kan jeg se, men derfor vil jeg sige det alligevel – at man skal altså tilmelde sig denne her ordning med de skibe på 15 meter – nu kan jeg se, at hr. Svend Heiselberg stikker hovedet ind nede ved døren – så der er altså ikke no-

get med, at der er nogen, der er tvangsindlagt, og der er ikke noget med, at man kommer i den situation, at man kan sige, at man får trukket noget ned over hovedet. Man skal altså tilmelde sig denne ordning omkring kystfiskeriet.

Så har jeg til gode at svare på det spørgsmål, som hr. Kristen Touborg rejser, nemlig spørgsmålet om forskellen på individuelle og overdragelige kvoter. Jeg mener, at det ligger i konstruktionen af det, vi har kaldt den danske model, som er en konstruktion, som ikke kan sammenlignes med de individuelle kvoter, man kender andre steder.

Der er nemlig ikke tale om, at man her får overdraget noget for tid og evighed. Der er tale om, at vi her kører en 5-årig periode, og det, der står i forslaget til vedtagelse, er, at vi vedtager en 5-årig periode med mulighed for 3 års forlængelse. Ergo har man holdt samfundsværdierne inde i fiskeriet. Ydermere ligger der det i det, at når man så skal se på det, der kan komme til at foregå omkring udviklingen, så vil det jo i første omgang være noget med, at man skal frembringe en bedre kvalitet og bedre konsumsild. Og retningslinjerne for det bliver lagt af dem, der styrer de muligheder, der ligger i fremtiden. Derfor tror jeg, at en stor del af det i første omgang bliver investeringer, og så kommer senere spørgsmålet om det andet. Men der er altså ...

Formanden:

Så har jeg hr. Henning Grove og hr. Keld Albrechtsen tilbage på min liste og hr. Kristen Touborg også.

(Kort bemærkning).

Henning Grove (KF):

Det var hr. Ole Vagn Christensen, der kom med en bemærkning om den borgerlige regering og dens fiskeriminister.

Da vi overtog regeringen i 1982, var det jo ikke kun et fallitbo med det økonomiske, det var det så sandelig også med hensyn til fiskeriet. Der var sildestop, og det var lykkedes den daværende fiskeriminister at forhandle sig ind i en krog dernede, så der ikke var andre, der ville forhandle. Så det var virkelig et fallitbo at overtage.

Men på trods af det lykkedes det jo at få en vældig god sildekvote – på trods af det. Så jeg synes nok, at hr. Ole Vagn Christensen hellere skulle tage at se frem og finde på gode argumenter for fremtiden i stedet for at rende rundt og

lure i fortiden med dårlige argumenter, som ikke er sande.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu fremkommer hr. Ole Vagn Christensen med nogle oplysninger om, hvad SF har sagt til regeringen. Men det er fuldstændig korrekt, at jeg naturligvis har tilsluttet mig et ønske om at få vetoret, for man kunne da ikke forestille sig, at et sådant eksperiment – hvis det går sådan, som vi frygter, nemlig at det medfører en voldsom kapitalkoncentration inden for de store både – skulle kunne få lov til at fortsætte til evig tid, uden at man kunne trække i nødbremsen. Det er da fuldstændig urimelige krav at stille venstrefløjen over for.

Så jeg vil fastholde det synspunkt, at det har været på regeringens dagsorden, at det her skulle laves sammen med Venstre og De Konservative og også hen over hovedet på fiskerierorganisationerne, og hvilke interesser der har ligget bag ved det, kan man jo gisne om. Men det har i hvert fald været sådan, at venstrefløjen virkelig har forsøgt at få regeringen i tale på det her område.

Vi har forsøgt at komme ind og minimere de skadelige virkninger, vi mener, det her forslag giver, fordi vi ikke ønskede at se en situation, hvor det havnede hos Venstre og De Konservative, men regeringen har været fuldstændig umulig at få i tale, det må man altså sige.

Men det vil formentlig også være oplevelsen ude i fiskeriers organisationer. Jeg synes ikke, man har haft en heldig hånd. Jeg synes, man skal give det en chance med en fornyet debat og så vende tilbage med noget mere gennearbejdet til efteråret.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil gerne afkræfte, hvad hr. Keld Albrechtsen lige stod her og hævdede. Der har i hele dette forløb været inviteret samtlige ordførere på fiskeriområdet. Det har været diskuteret på en række møder i Fødevarerministeriet.

Der har været kontakt til alle ordførere i forbindelse med forslaget til vedtagelse og forberedelse til debatten her i dag, og det har klart været regeringens ønske, at vi ligesom ved vedtagelsen i februar kunne have nået til enighed om et forslag til vedtagelse.

Det er da helt klart, det ligger allerede i forslaget til vedtagelse, at der ligger en forpligtelse over for de partier, der stemmer for forslaget til

vedtagelse, til at vurdere resultatet af det, vi nu skipper os ind i med mulighed for en revision og nogle andre forslag. Det fremgår af forslaget til vedtagelse, og Enhedslisten kunne udmærket have skikket sig med ind i en sådan model, men det er jo næsten altid nemmere at stå ved siden af og råbe.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Ole Vagn Christensen siger, at i forslaget til vedtagelse her er der ikke tale om en kapitalisering. Jeg vil godt bede hr. Ole Vagn Christensen om at svare på, om han ikke er enig i, at hvis en individuel omsættelig kvote sælges om f.eks. 2 år, så er den kvote blevet kapitaliseret. Er hr. Ole Vagn Christensen enig i, at der her er tale om, at fiskeretten i havet kapitaliseres?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

I forlængelse af hr. Kristen Touborgs spørgsmål vil jeg spørge hr. Ole Vagn Christensen, om ikke det i stedet hedder, at man har lejet en fiskekvote ud, som man havde for en periode. Jeg vil kalde det en forpagtning. Er det ikke det samme som en kapitalisering? Det er mit spørgsmål til hr. Ole Vagn Christensen.

Så vil jeg spørge hr. Ole Vagn Christensen, om han kan bekræfte, at det heldigvis ikke er alt det, som hr. Keld Albrechtsen frygter, der går i opfyldelse. Så ville det også have set skidt ud.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg vil sige tak til hr. Keld Albrechtsen for det klare svar på det her. Det fortalte jo helt tydeligt, hvorfor man ikke ville være med til det forslag til vedtagelse, der ligger her.

Vi har den opfattelse, at i 2007 har vi mulighed for at drøfte alle de her forhold, men vi kan ikke give hinanden vetoret, og derfor kunne vi ikke blive enige. Men det forklarer dog, at der har været drøftelser, der har været forhandling, og det var sådan set det, det hele drejede sig om.

Jeg er meget enig i det, som hr. Ole M. Nielsen var inde på, og det er min opfattelse – og det ved hr. Kristen Touborg også ud fra de drøftelser, som vi tidligere har haft – at det, der foregår i fiskeriet i dag, er jo ikke meget anderledes, end når man kan lave sammenslutninger af fiskekuttere og den slags ting dér, så sker der også en værdiforøgelse, i det øjeblik man har nogle kvo-

Så lad nu være med at få manet de der spøgelses frem. Det handler inden for fiskeriet om at prøve at sige, at der skal være rentabilitet, der skal ske en fornyelse af flåden, og der skal være gode arbejdsmiljøforhold, for i mange situationer er de menneskers arbejdsplads jo langt, langt, langt væk fra Danmark. Så lad os nu enes om, at det væsentlige sådan set er, at det her kommer til at udvikle sig.

Så må jeg sige til hr. Henning Grove, at jeg ikke kunne lade være med at komme med min bemærkning, for det er jo det, der gør, at vi har problemerne. Det siger i hvert fald de, der havde det fiskeri.

Det er klart, at de nye, der er kommet til, kan have en anden opfattelse, og jeg mener heller ikke, det er noget, vi skal træde i, men det er bare noget, vi er nødt til at have gjort op og have renset ud omkring, således at vi kan få et moderne og fornyet fiskeri også på det her område.

Formanden:

Så tror jeg, vi kan gå videre i ordførerrækken.

Kristen Touborg (SF):

Jeg finder, der er noget positivt i det oplæg, vi diskuterer i dag, men på ét område er vi meget bekymrede og betænkelige, og det drejer sig selvfølgelig om reguleringen af sildefiskeriet. Man kan jo kalde det, hvad man vil, men den diskussion, der er rejst, peger mod nogle store aktører i fiskeriet, som ønsker at privatisere havets ressourcer for på sigt at kunne overtage tingene og score en kapitalgevinst.

Det er det, individuelt omsættelige kvoter drejer sig om, og det ændres altså ikke af, at man så konsekvent begynder at kalde det nogle nye ord. Det er ikke til at komme uden om. Forskellen er og bliver den samme.

Op indfører man det inden for dele af det pelagiske fiskeri, så vil der ganske sikkert ske det, at der bliver tale om en glidebane, så det kommer til at omfatte mere og mere af dansk fiskeri. Det er, hvad vi meget må frygte, tilfældet.

Individuelle kvoter, som man altså lige så godt kunne kalde årsmængder, som undertiden også gerne for os må være flerårsmængder, er en god idé. De må bare ikke kunne gøres til genstand for kapitalisering. Vi skal ikke have kapitalkoncentration i dansk fiskeri. Vi skal have et sundt og bæredygtigt erhverv for så mange fiskere som muligt og så meget i harmoni med et decentralt erhvervsliv, som der er fornuft i.

Derfor er vi glade for det fælles forslag, som Danmarks Fiskeriforening og SiD er fremkommet med. Her er, synes vi, nogle gode intentioner, nemlig at sikre, at så mange af ressourcerne som overhovedet muligt bliver anvendt til menneskeføde og ikke til dyrefoder i mere eller mindre problematiske sammensætninger. Vi synes, der er milevid forskel på det, SiD og Dansk Fiskeriforening har foreslået, og det, der ligger i forslaget til vedtagelse fra en lang række partier her.

Der er i dag stadig nogle fiskere, som holder fast i det traditionelle, naturskånsomme snurrevodsfiskeri, men snurrevodsfiskeriet har andre udviklet i en mere naturfjendsk retning, til noget man kalder sly shooting.

Jeg kan se på den tid, jeg har brugt, at jeg ikke når at komme igennem en stor del af mit indlæg, men jeg vil slutte af med at sige, at vi er glade for oplæggets intentioner om at bringe kystfiskeriet i en langt bedre og mere positiv situation, end det har været tilfældet hidtil.

Så skal jeg på Enhedslistens og SF's vegne fremsætte følgende:

Forslag til vedtagelse

»Idet Folketinget konstaterer, at resultatet af regeringens drøftelser med fiskerisektoren ikke har ført til en tilfredsstillende fremtidig fiskeriforvaltning, undtagen for kystfiskeriet, opfordrer Folketinget regeringen til at fremlægge en ny dansk fiskeriforvaltning inden næste folketingsssamlings begyndelse efter følgende principper

- den fremtidige fiskeriforvaltning må ikke indeholde elementer af en samfundsmæssig foræring af kapitaliserbare individuelle omsættelige kvoter ud fra f.eks. et historisk fiskeri og/eller ejerandele af bestemte fartøjstyper eller uigennemskuelige selskabskonstruktioner,
- formålet med fornyelsen og tilpasningen af fiskeriflåden (herunder støtteordninger, præferencer og kvoteordninger) skal først og fremmest være at fremme et miljø- og energimæssigt bæredygtigt konsumfiskeri med høj spisekvalitet,
- at udarbejde præcise og konkrete politikforslag til et økologisk bæredygtigt, selektivt og miljøskånsomt konsumfiskeri i EU – som en vigtig del af Danmarks bidrag til høringsprocessen i forbindelse med EU's fiskerigrøn bog

om udformningen af EU's fremtidige fiskeriforvaltning. Større maskestørrelser i de forskellige fiskerier og forbud mod udsmid bør indgå,

- muligheden for at friholde bestemte havbundsområder for fiskeri med bundslæbende fiskeredskaber undersøges, herunder om naturbeskyttelsesloven kan finde anvendelse – eller om der er behov for lovændringer,
- at udvikle kystfiskeriet gennem en fiskeriregulering, hvor kystfartøjer med lokal og traditionel tilknytning tilbydes en fast andel af den samlede nationale kvote, og hvor de små havne og landingspladser udviklingsmuligheder styrkes gennem oplysning, pilotprojekter, afsætningsfremme og bedre anvendelse af de eksisterende støtteordninger.«

(Forslag til vedtagelse nr. V 118).

Formanden:

Der er nu fremsat følgende forslag til vedtagelse: (Se ovenfor). Også dette forslag indgår herefter i forhandlingen.

Her er der også tale om et forslag til vedtagelse, som i omfang ligger ganske meget ud over, hvad der tilrådes i den slags tilfælde. Jeg må anmode om, at man er opmærksom på, at man ikke breder sig ud over, hvad der tilrådes i Folketingets forretningsorden, for så vidt angår forslag til vedtagelse. Men forslaget får lov at passere.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Nu løb tiden fra hr. Kristen Touborg, så vi lader i første omgang tvivlen komme hr. Touborg til gode.

Hr. Touborg og SF stemte i februar måned for en vedtagelse, V 61, hvor SF forpligtede sig til at gennemføre en hurtig og bæredygtig tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri, der muliggør langsigtet økonomisk og fiskerimæssig planlægning. Hvad vil SF?

Et hurtigt svar på, hvad der er SF's politik på det her område, for jeg går ud fra, at SF lever op til den forpligtelse, som man stemte for i februar måned.

Og så kan jeg forstå, at hr. Kristen Touborg ligesom resten af Folketinget går meget op i anvendelse til konsummarkeder. I den forbindelse – for nu var der meget ros til Danmarks Fiskeriforening og SiD's oplæg – vil jeg gerne høre, om SF går ind for auktionspligt. Og det er et simpelt ja eller nej.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

For at formilde formanden lidt vil jeg gerne kort spørge hr. Kristen Touborg: Hvordan definerer hr. Touborg en økologisk fisk?

Hr. Touborg gør et stort nummer ud af overdragelighed. Vil hr. Touborg indrømme, at hvis fiskerioorganisationerne virkelig er dygtige her, og hvis de kan overbevise ministeriet om, at deres modeller er bedst, så kan de faktisk komme til at stå i stedet for det, der står nu? Men de skal altså være dygtige.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Man kunne sige, at SF's forslag til vedtagelse måske burde have været mindre, fordi der ikke har været så mange, der har været draget ind i det.

Men jeg vil gerne spørge hr. Touborg: I det forslag til vedtagelse, som der er flest om, ligger der noget om, at man kan indsætte noget, komme med ændringsforslag, og gør det ikke netop det, som hr. Kristen Touborg faktisk syntes var en mangel, at det kan blive til virkelighed?

Så kan jeg også huske, at ved sidste debat i februar blev der også gjort en del ud af at forklare, at der var Dansk Folkeparti ikke med på det, for dengang syntes vi, der var mange tvivlsspørgsmål. Vi er med i dag, for nu har vi fået opklaret nogle ting, fordi vi har deltaget i de møder, som alle fiskeriordførere har været indkaldt til. Hvis man kommer til de møder, så får man oplysningerne. Men vil hr. Touborg ikke sige, at det, han nu vælger, det er faktisk at sætte sig fuldstændig udenfor?

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt begynde med at svare hr. Christian H. Hansen på det allerførste med, at vores forslag til vedtagelse skulle være kortere, fordi vi var færre partier om det, end det andet forslag, hvor der er mange partier.

Det får mig jo til at sige, at det er ikke i overensstemmelse med min demokratiopfattelse. Det er muligt, det er i overensstemmelse med Dansk Folkepartis, men vi mener sådan set, at vi skal have ligeret, og vi skal have mindretalsbeskyttelse.

Så spørger hr. Christian H. Hansen, om ikke det ændringsforslag, der er indarbejdet i jeres forslag til vedtagelse, er tilstrækkeligt. Det er det jo langt fra, for i den mulighed for at lave æn-

dringsforslag er der jo indarbejdet en klar aftale om, at det skal man så være enige om, og jeg er ret sikker på, at der vil være én part, der vil blive meget svær at gøre enig.

Dernæst til fru Lene Espersen: Hvad ville SF så, og hvordan vil man leve op til det, vi har lovet? Jamen det vil vi faktisk gøre nøjagtig på den måde, som Socialdemokratiets ordfører, hr. Ole Vagn Christensen, sådan kom til at referere fra forhandlingerne. Det er faktisk derfor, vi godt ville give en 5-årig forsøgsperiode.

Det er korrekt, hvad hr. Ole Vagn Christensen sagde. At tidspunktet, hvor hr. Ole Vagn Christensen gør det, ikke er så heldigt valgt, det er en anden sag, men det er korrekt, at vi var klar til at gå ind og lave en forsøgsordning, og det var den løsning, vi ville lave på det. Men det er meget vigtigt for os at sikre, at der er snor i, det er meget vigtigt for os at sikre, at der ikke sker en kapitalisering, og at man kan trække det tilbage efter en periode, og det var en forudsætning for os, at det indgik i forslaget.

Og så til auktionspligten. Nu skal fru Lene Espersen jo ikke bestemme, om jeg bare skal svare ja eller nej. Det kan være, at formanden skal, hvis det tager for lang tid, men jeg vil gerne sige: Ja, vi går ind for auktionspligt, det har vi sådan set altid gjort, så det kan næppe være noget nyt. Det er adskillige år siden, vi har foreslået det.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Touborg: Det, der sker, er jo netop sådan set, at der lægges op til en forsøgsperiode på de 5 år, som så kan forlænges. Men det er jo helt klart, at det, hr. Touborg ville, og det synes jeg skal siges i den forbindelse, var, at partierne skulle have varet med hensyn til, om det skulle have lov til at fortsætte, selv om det, der var sat i værk måske var godt nok, og det var det, der gjorde, at der var en forskel i opfattelsen af tingene.

Så kommer hr. Touborg ind på, at det, der laves nu, kun er for de store aktører. Jamen det er jo store både, det er jo store investeringer, og hvis det er det, der ligger i hr. Touborgs udtalelse, så er det korrekt, at det er store investeringer, der er tale om. Men jeg må spørge hr. Touborg: Hvad bygger hr. Touborg sin udtalelse på, at vi kommer mere og mere ud på en glidebane? Og så har jeg lidt svært ved at se, at når hr. Touborg går ind for flere årsmængder, at han så ikke kunne gå ind for denne 5-årige ordning, for det er da flere årsmængder.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg synes, det er godt, at SF her har præciseret, at man egentlig synes, at det er en udmærket reguleringsmodel, som ministeren lægger op til med de overdragelige kvoter, og det, jeg sådan kan forstå, der er SF's problem, det er den såkaldte kapitalisering, som er sådan lidt et stygge-ulv-udtryk, man kommer rendende med, men hvad havde SF så forestillet sig?

SF har forpligtet sig til en hurtig og effektiv tilpasning, og hvis man er modstander af, at der kommer risikovillig kapital ind, der klarer tingene på privatøkonomiske vilkår, så er der kun ét alternativ, og det er, at statskassen betaler for det. Ellers må SF forklare, hvordan man vil leve op til vedtagelsen, når man går ind for en 5-årig forsøgsordning, hvis der ikke må komme penge ind i fiskeriet, det vil vi godt have en forklaring på.

Og så vil jeg spørge hr. Kristen Touborg, som nu er meget stor tilhænger af auktionspligt: Vil det sige, at hr. Kristen Touborg er tilhænger af, at man straffer alle de fiskere, der uforvarende kommer til at sælge deres fisk, fordi de er tvunget igennem en auktionspligt?

Sagen er jo, og det synes jeg sådan set, at fiskeriet og fiskerne her behov for at vide, at hvis man gennemfører en auktionspligt, så kan man jo ikke styre, hvem der køber ens fisk, og det, som hr. Kristen Touborg siger, er, at alle dem, der sælger deres fisk til nogle, som ønsker at bruge dem til industriformål, de skal straffes.

Er det SF's politik? Det vil jeg godt have en præcisering af.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg synes ellers, at hr. Touborg er kendt for også at kunne forstå lidt humor, og det med længden var nok ment lidt humoristisk, men jeg forstår godt, hvis hr. Touborg har en betænkelig dag i dag. Jeg synes stadig væk, at hr. Touborg mangler at komme med en forklaring på, hvad det er, SF vil. Den har vi ikke fået endnu, men man stiller nogle pinde op, hvor man faktisk siger, at mange af de penge, der står i det, det er det, flertallet går ind for.

Så lige det omkring økonomien. Der har man en eller anden berøringsangst i SF, for lige så snart noget bliver kapitaliseret, så mener man, at verden går nedenunder og hjem. Men ville den ikke også gøre det, hvis fiskeriet skulle være så økologisk, som hr. Touborg synes? Jeg synes, det

lyder, som om man lægger op til, at det skal være meget mere økologisk, og vi mangler stadig væk at få en definition på en økologisk fisk fra hr. Touborg.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Det, vi snakker om, er økologisk bæredygtigt fiskeri, det burde ikke være nødvendigt at forklare så meget om det.

Så spørger hr. Christian H. Hansen, hvad SF vil: Ja, det mener jeg egentlig fremgår ret tydeligt af vores forslag til vedtagelse, og det er rigtigt, at de to forslag ligner hinanden på en hel del områder, det er klart nok.

Vi har bl.a. gjort jeres forslag væsentligt bedre gennem forhandlinger. Jeg vil meget gerne medgive, at jeg mener, at der var har været et ordentligt forhandlingsforløb, hvor vi måske godt kunne have været inddraget lidt hurtigere en gang imellem. Nu da hr. Ole Vagn Christensen er begyndt at snakke om forhandlingsforløbet, så er vi jo lidt forundrede over, at vi får et udkast, der hedder nr. 1, og det næste, vi får, er nr. 6. Man kan så sige, at der må have været et forløb undervejs, som vi ikke helt har været med i, men o.k., o.k., det tager vi sådan set lidt ovenfra, hvis det er det, det skal komme an på.

Men i virkeligheden har vi været med til at forhandle vedtagelsen til noget langt bedre, og det vil vi da meget gerne stå ved, og det er så også derfor, vi går hen og forsøger at få tingene til at hænge sammen, så vi kunne være med i det forslag til vedtagelse, der ligger. Men vi har et ufravigeligt krav om, at vi ikke kan acceptere en kapitalisering af retten til at fiske, en kapitalisering af havets ressourcer. Det kan vi ikke acceptere, og når vi godt kan acceptere en forsøgsordning, så er det jo, fordi dér tager man så tingene tilbage med sikkerhed.

Det, der er problemet i de borgerliges forslag – de er vist ikke lige borgerlige alle sammen, men så i de fleste partiers forslag – er, at der ikke er snor i, at man også stopper. Tværtimod mener vi det, når vi siger det, at vi er bange for, at det bliver en glidebane, for når man først er startet på den trafik, så vil vi godt se, hvem det er, der så skulle have mod og mandshjerte/kvindehjerter til at stå frem og sige: Det vil vi ikke mere.

Vi er simpelt hen ræd for, at det bliver mere og mere kapitaliseret, for det er jo storkapitalen, der her har muligheden for at komme ind og sætte sig på den del af fiskeriet.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Det er måske for banalt at gentage det spørgsmål til SF's ordfører, hvad definitionen er på en økologisk fisk. Er det en, der svømmer i havet, og som man fanger med hænderne, eller er det en, der er opdrættet i et dambrug, hvor man kan styre, hvad foder den får?

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Det er tredje og sidste omgang for mig, men jeg spørger for tredje gang: Hvordan vil SF sikre en hurtig og effektiv tilpasning af fiskeriflåden? Vi kan forstå, at der er ikke kapital udefra. Der skal ikke noget privatøkonomi ind i det her. Hvor vil SF hente pengene henne? Hr. Kristen Touborg bedes svare.

Auktionspligten har vi heller ikke fået svar på. Det, der var problemet i det forslag, der er kommet fra SiD og Danmarks Fiskeriforening, er jo, at de på ene side siger, at de vil gerne tilgode se konsumfiskeriet. Det er vi alle sammen enige om. Men hvis man laver tvang, en auktionspligt, så kan fiskeren jo altså ikke selv bestemme, hvem der køber hans fisk, og det vil sige, man straffer alle de fiskere, hvor det er fabrikerne, der opkøber fiskene. Det er jo ikke fiskerens skyld, at opkøberne bruger dem til forskellige formål.

Det, som SF her gør sig til talsmand for, er, at vi straffer alle de fiskere, der afleverer deres fisk på auktionen om morgenen, hvis ikke de ligefrem skal skribe op, hvem de ikke vil sælge til, fordi de bruger fiskene på den forkerte måde.

Hvis hr. Kristen Touborg har en anden opfattelse af, hvordan auktionspligt skal fortolkes, synes jeg faktisk, hr. Kristen Touborg skal forklare Danmarks fiskere det, for ellers er det faktisk at pålægge fiskerne en tvang og en straf for noget, de er uden skyld i.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Ja, man må jo undres, når hr. Kristen Touborg siger, at de vil gerne være med til et 5-årigt forsøg, men de vil have en vetoret, fordi vi skal have noget gjort ved den der kapitalisering, der jo eventuelt kan være på det tidspunkt.

Der står helt klart, at der skal være drøftelser mellem partierne. Der skal gives en redegørelse fra ministerens side, og det går jeg ud fra også resulterer i, at vi får en drøftelse partierne imellem. Derfor er der ingen, der har givet frit løb til,

at der kan blive en kapitalisering på det her område.

Jeg vil gerne, at hr. Kristen Touborg fortæller, hvordan den kapitalisering er mulig, når det er sådan, at tingene skal tages op efter 5 år, og at man ikke dér kan iværksætte de fornødne foranstaltninger, så man sikrer, at samfundet får sin andel af de værdier, der bliver skabt.

Jeg har lidt svært ved at se, at der skulle være tale om, at man sådan set har givet mulighed for, at det bare kan få lov til at fortsætte i al evighed. Det er 5 år, må jeg sige til hr. Kristen Touborg, og så med mulighed for 3 års forlængelse, hvis vi bliver enige.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til hr. Jens Kirk: Jeg mener, at jeg har præciseret, at det, vi snakker om, er økologisk fiskeri, altså bæredygtigt fiskeri.

Dernæst til fru Lene Espersen: Jeg mener sådan set, at jeg gjorde meget klart, at den tilpasning, som fremgår af vores vedtagelse tidligere i år, er det, vi har forhandlet i forbindelse med, at vi var indstillet på at indgå i en 5-årig forsøgsperiode. Det kunne vi så ikke blive enige om, og så er det jo så det.

Om auktionspligt: Ja, vi er tilhængere af auktionspligt. Det synes vi der er mange gode grunde til. En af dem er, at der er god mulighed for at undgå både grå og sorte fisk, og vi tror faktisk, at med de muligheder, der er i auktion under forskellige former, er det ikke noget, der vil få nogen negativ virkning for lovligt fangede fisk. Så det tror vi sådan set er en ganske udmærket måde at gøre det på.

Så siger Socialdemokratiets ordfører, at der står jo klart, at sagen skal tages op.

Ja, det er jo netop det. Der er jo en utrolig forskel på den bløde formulering, der er i vedtagelsen om, at sagen skal tages op, og så det at have en sikkerhed for, at man kan gribe ind.

Hvis man undrer sig så meget over, at vi ønsker en veto, så er det naturligvis, fordi det er en udvikling, vi er meget bange for, og som vi er meget bange for løber os fuldstændig af hænde. Men jeg vil da godt sige, at det med vetoet er jo ellers ikke så fjernt fra flertalspartierne, for de har jo i vedtagelsen indarbejdet en anden veto i afsnittet, der går på, at man kan komme med ændringsforslag, forudsat partnerne er enige. Hvad kaldes det, hvis ikke det er en veto?

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har med stor opmærksomhed lyttet til de svar, som hr. Kristen Touborg har givet i den runde, der har været, og jeg har nu også lige fået det forslag til vedtagelse, som SF og Enhedslisten fremsætter. Jeg kan ikke med min bedste vilje se, hvad det er for nogle forslag, der ligger i forhold til det pelagiske fiskeri.

Jeg kan simpelt hen ikke se andet, end at SF og Enhedslisten er modstandere af nogle forskellige ting, og så er de meget tilhængere af de ting, vi har arbejdet med omkring kystfiskeriet, og det er jeg selvfølgelig glad for; men et svar på, hvordan vi skal sørge for, at det pelagiske fiskeri bliver effektivt, og at vi får fornyet flåden, er der simpelt hen overhovedet ikke i forslaget til vedtagelse, og der har ikke været et eneste svar heroppefra, bortset fra at hvis det var, man kunne have fået en veto, sådan at et enkelt parti skulle bestemme, hvad man skulle gøre efter 5 år, så kunne man godt have levet med vores forslag.

Det korte af det lange er, må jeg sige til hr. Kristen Touborg, at der eksisterer kun det forslag, der foreligger fra regeringen, i den udformning, som det nu har fået i vedtagelsen.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg har spurgt et par gange, hvad »økologisk bæredygtigt, selektivt og miljøskånsomt konsumfiskeri« er. Nu læser jeg direkte op fra jeres forslag. Hvad er det?

Jeg ved godt, hr. Touborg stiller sig op og siger, at det giver jo sig selv. Jamen jeg må bare konstatere, at det giver ikke mig sig selv, hvis man kan udtrykke det på den måde, så jeg bliver nødt til at få en forklaring på, hvad det er, og hvad det er for forslag, man vil komme med.

Jeg forstår det ikke, og så kan jeg vel godt forlange, at jeg så får en forklaring på det. Det kunne jo være, hvis jeg fik en rigtig god forklaring, at jeg kunne blive positiv over for det. Det ved man jo aldrig.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Først til ministeren: Jeg har meget nøje redegjort for i vores forhandlinger med bl.a. ministeren, hvor langt vi ville kunne gå i det store strids spørgsmål, som klart også var der ved sidste forespørgselsdebat. Spørgsmålet har jo hele tiden været: Skulle man acceptere individuelle

omsættelige kvoter, eller skulle man ikke? Og der er vi gået så langt, at vi har sagt: Vi vil være med i en forsøgsperiode.

Som sagt er det jo ikke ukendt for regeringen med vetoret. Jeg går ud fra, at det bl.a. er Dansk Fiskeindustri, man snakker om, når man snakker om parter, så det er jo ikke noget nyt, og det er med hensyn til den del, vi vil indfri vores løfter i den seneste vedtagelse.

Så til Dansk Folkepartis ordfører: Det, vi mener med »naturfølsomt, naturskånsomt, økologisk bæredygtigt fiskeri«, går på, som det også fremgår af forslaget til vedtagelse, et energiforbrug, der er ordentligt, en måde at fiske på, der er ordentlig, redskaber, der er økologisk forsvarlige, redskaber, som ikke ødelægger bunden og naturgrundlaget, redskaber, som ikke ødelægger mulighederne for, at der også i fremtiden kan udklækkes yngel i områderne.

Det er det, vi lægger i vores udsagn om økologisk bæredygtigt fiskeri.

Formanden:

Hr. Ole Vagn Christensen. Det er sidste runde.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det, der står i vedtagelsen, og så det, hr. Touborg vil have, kan slet ikke sammenlignes.

Der er ingen vetoret i det forslag, der ligger. Der ligger i det, at man skal sætte sig ned og nå frem til enighed om de ændringsforslag, man vil have indarbejdet.

Hvis det var det, hr. Touborg mente med, at vi også her i Folketinget skulle drøfte tingene, og at man så ud fra den drøftelse fandt ud af, hvad der så er mulighed for at kunne gennemføre om den fremtidige situation uden at have en veto, så havde man lagt op til, at man sådan set var fordomsfri og man ville gå ind i de drøftelser også om fremtiden, og så ville man prøve at lade sine egne argumenter tælle med.

Men det er jo ikke det hr. Touborg vil. Hr. Touborg vil jo have det sådan, at han kan bremse situationen, og det er jo en helt anden situation.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg må jo sige, at jeg er i nogen grad forundret over Socialdemokratiets ordfører, der påstår, at der i vedtagelsen fra flertalspartierne ikke ligger noget veto.

Jeg vil gerne have lov til at citere fra vedtagelsen, hvor der bl.a. står: »... hvor inddragelse af

eventuelle ændringsforslag, som organisationerne i enighed måtte nå frem til, kan indpasses«.

Det er sådan set det, jeg forstår ved, at der har man så en veto, sådan at man ikke nå til enighed, bliver det ikke til noget. Det er faktisk bare det, jeg mener med, at der er en veto i det.

Det var faktisk i virkeligheden den samme veto, vi gerne ville have i forbindelse med de individuelle omsættelige kvoter, så vi kunne undgå en kapitalisering på lang sigt.

Formanden:

Hr. Jens Kirk som ordfører.

Jens Kirk (V):

Frit fiskeri for alle ville jo være en ønskesituation. Lige og bedre vilkår for fiskeriet er det, vi ønsker i Venstre.

Det, vi diskuterer her i dag og vedtager, er et skridt på vejen, men jeg indrømmer da gerne, at forslaget til vedtagelse er et kompromis, når mange partier skal bøje sig mod hinanden. Der er givet, og der er taget.

Men vi er jo alle sammen enige om, at der ikke bliver flere fisk i de første 4-5 år, at flåden er for stor, og at den er for gammel til at sikre fiskerne en tilstrækkelig indtægt, samtidig med at flåden trænger til fornyelse.

Vi ved også, at grønbogen om den fælles fiskeripolitik er kommet frem, og at Europa-Kommissionen er blevet opmærksom på, at den fælles fiskeripolitik ikke altid har givet de resultater, medlemslandene og deres fiskere kunne forvente.

Vi står over for en revision af den fælles fiskeripolitik, og jeg har det godt med, at vi ikke i dag på national vis ligesom maler os selv op i et hjørne, for det skulle jo gerne være sådan, at når vi er færdige med den revision, så kan vi ligesom gå med til den og være med til at sætte den i værk. Det kan endda være, at vi næsten har formandskabet på det tidspunkt.

Vi står altså over for en revision, og jeg kan ikke lade være med at sige, hvor der både skal tages fat på EU's ressourcer og bevaringspolitik, adgang til farvande, adgang til ressourcer, tekniske bevaringsforanstaltninger, integrering af miljøhensyn i fiskeripolitikken, relation til tredjelande, regionalisering af fiskeripolitikken, markeds politik og hvilke principper, strukturpolitik, kontrolpolitik og udvidelse af EU.

Det er det, vi står over for, og derfor er jeg glad for, at vi ikke hastevædtager alt for meget.

Vi har det i Venstre helt godt med den opdeling, vi nu foretager med kystfiskeriet, det demersale og pelagiske fiskeri plus industrifiskeriet.

Kystfiskeriet er jo udstillingsvinduet: 200 små havne og landingssteder er det, man ser; det er det, vi landkrabber ser, og det er ligesom udstillingsvinduet.

Men dem, som virkelig skal leve af det, dem, som fisker, ser vi jo ikke meget til, og det er sådan set dem, vi også skulle tage hånd om. Derfor vil jeg nok sige, at når vi går f.eks. fra 12 til 15 m, selv om vi regionaliserer det til områder, er vi måske lige på kanten til at favorisere kystfiskeriet nok, for det har jo en opgradering i forvejen. Men det er bare et lille indspark.

Jeg kan heller ikke lade være med at sige, at enkelte af dem betaler ikke engang havnepenge, men får slidpenge for det i stedet for.

Jeg mener, det også er rigtigt, at vi her vælger en blød formulering. Vi kan jo bare se på side 31 i grønbogen.

Men vi skal også huske på, at det, vi måske tager nogle enkelte fisk fra, jo er det, vi kalder mellemflåden, rygraden i dansk fiskeri, altså den demersale flåde. Der er jo en tendens til, at der er pres fra pelagisk fiskeri og industrifiskeriet nedad i systemet, og der er også ligesom nu et pres opad, kan vi sige, fra kystfiskeriet, og hvem skal betale? Det er jo sådan set rygraden, det demersale fiskeri. Jeg håber også, at vi her virkelig tager hånd om det.

Det springende punkt i forslaget til vedtagelse er jo selvfølgelig – og det er det, vi diskuterer mest – det, vi kalder overdragelige kvoter.

Nu tager vi altså et referenceår, hvor vi ligesom forbereder os til, hvad der skal ske. Fiskeriet får mulighed for at gennemgå den bestilte rapport, får lov til at diskutere IOK-rapporten, som det har betalt dyrt for. Og der er jo indføjet i pinden, at hvis disse fiskeriorganisationer kan blive enige og komme med gode forslag, som kan indpasses overbevisende, ja, så kan de rent faktisk få deres eget forslag igennem.

Jeg kan jo ikke lade være med at citere her, og jeg vil først citere fra Skagen Fiskeeksport, som har sendt et brev til Fødevareministeriet. Der står som et af punkterne: »Sidst, men ikke mindst den svingende gennemgående dårligere kvalitet.« Det er den kvalitet, vi gerne vil opgradere.

Når vi snakker om organisationer, der skal blive enige, så er Dansk Fiskeriindustri jo en af parterne. Den anden, DF og SiD, er jo enig. Kun-

ne de så også få Dansk Fiskerieksportholdning med, ja, så var de sådan set kommet langt. Jeg kan ikke lade være med at citere fra Fiskeritidende af 30. november 2000, hvor hr. Peter Hyltoft, formanden, skriver, at det handler om, at fiskerne selv skal kunne planlægge, så fiskeriet bliver mest fordelagtigt, og endnu flere ved, hvad de skal fiske efter. Men disse kvoter behøver ikke nødvendigvis at være omsættelige; fiskerne skal bare vide, hvad de har at fiske efter. Det er det, Peter Hyltoft udtaler.

Så står der også videre »lovligt fangede fisk«. Man kan sige, fiskerne har et problem her, idet det kan være vanskeligt med nye redskabstyper osv., så længe der fanges efter 30 forskellige arter. Der skal vi nok gå lidt med care.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Til hr. Jens Kirk: Der var kun én bemærkning, som jeg faldt over, og det var den der med, at man tog noget fra det demersale fiskeri. Den vil jeg godt have uddybet, for jeg mener, at i den situation, som vi er i, når vi taler om kystfiskeriet, kan der på den måde, som modellen bliver bygget op på, ikke være tale om, at man tager noget fra nogen, men at man heller ikke kommer i den situation, at man får mere end det, man har haft. Hvis kvotesystemet i al almindelighed går ned, jamen så går det selvfølgelig også ned for det her fiskeri.

Så vil jeg ligeledes gerne vide, hvordan det pelagiske fiskeri kan tage noget fra det demersale fiskeri. Det kunne jeg også godt tænke mig at få uddybet. Jeg mener ikke, det gør det.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg står selvfølgelig ved vores forslag til vedtagelse, ingen tvivl om det, men det er vel en kendsgerning, at den årskvote, vi nu vil give kystfiskeriet, beregnes ud fra 1999-2000, hvor det har haft fuldstændig frit fiskeri.

Er det ikke sådan lige lidt på grænsen til at sige, at nu sikrer vi dem i hvert fald en fuld mængde, som de har haft de sidste 2 år, i stedet for måske at sige en lidt anden mængde?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Det kan det da aldrig blive, hvis man indregner den udvikling, som der kan have været i de samlede kvoter. Hvis det er det samme grundlag, man lægger ind, når man bruger procenten,

så kan der da aldrig være tale om, at man tager noget, uanset hvordan man laver beregningen.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Jeg kan også se her, at ministeren nikker lidt med hovedet. Der var måske en lille smule om snakken i det, jeg sagde, og det tror jeg i grunden at vi skal lade det blive ved.

Vi kan få et notat, om der ikke er noget om, at de fiskede fuldt ud i disse 2 år, og så sige, at vi tilgodeser dem, men at det er vores udstillingsvindue, og at vi vil gerne bevare de 200 havne.

Formanden:

Fru Lene Espersen som ordfører.

Lene Espersen (KF):

Formålet med denne her forespørgsel er at følge op på den vedtagelse, et bredt flertal i Folketinget stod bag i februar måned, og som skal sikre fiskerierhvervet nogle gode fremtidsmuligheder og i højere grad indrette den nationale regulering af fiskeriområdet, så erhvervet er økonomisk selvberende og kan overleve international konkurrence.

Med sammenfaldet af Danmarks formandskab for EU i andet halvår 2002, samtidig med at den fælles EU-fiskeripolitik skal revideres, har vi faktisk alle muligheder for at få tingene til at gå op i en højere enhed. Kommissionens grønbog indeholder mange spændende bud på fremtiden, og det forslag til vedtagelse, som vi har fremsat sammen med mange andre partier i Folketinget, er et skridt i den rigtige retning.

Det, der desværre er kendsgerninger, er, at de sidste mange års reguleringspolitik har båret lidt præg af lappeløsninger og manglende fiskeripolitisk handlekraft. Ja, man kunne næsten fristes til at sige, at det har været en konservativ fiskeripolitik, men det kunne godt være, at et bedre ord var, at det har været en lidt reaktionær fiskeripolitik, for Danmark er i dag i en situation, hvor vi har en ældgammel fiskeriflåde, som har vanskeligt ved at konkurrere.

Derfor har vi også oplevet, at når man har skullet fordele kvoter i internationalt farvand, har der været lange diskussioner om den atlanto-skandiske sild, om loddefiskeriet og blåhvillingfiskeriet, og at der er der meget, der er gået Danmarks næse forbi, fordi der desværre har hersket et dogme om, at hvad ikke alle har adgang til, skal ingen have adgang til. Dermed har

Danmark altså ikke fået de andele, som vi kunne have fået, hvis vi havde været med fra starten.

En så sølle og middelmådig tilgang til tingene er uholdbar, og derfor er Det Konservative Folkeparti glad for, at Folketing og regering nu tager sagen så alvorligt, at der rent faktisk sker noget fremadrettet.

Vi er glade for den opdeling, der er af fiskeriet i de tre segmenter, for vi må erkende, at fiskeriets art, type, vilkår og forudsætninger er vidt forskellige for de tre segmenter. Vi er glade for, at man tilgodeser det kystnære fiskeri, hvor man lægger vægt på øget frihed og fleksibilitet. Selv om det i størrelse sammenlignet med andet fiskeri måske ikke udgør så stor en procent, er der ingen tvivl om, at det for lokalsamfundene har en kolossal stor betydning, og at det betyder meget, at vi sikrer gode økonomiske vilkår.

For det demersale fiskeri er en stor del af løsningen langt bedre selektivitet. Den uretfærdighed, der ramte fiskerne efter nytår, hvor EU gennemførte en kasse i Nordsøen og dermed lagde store restriktioner på alle typer fiskeri for at beskytte torsken alene, fortæller med al tydelighed, hvor ulogisk og ineffektiv EU's fiskeripolitik gennem årene har været.

Målsætningen er jo, når vi taler selektivitet, at få frasorteret de fisk, man ikke må fange, sørge for, at man fanger de største fisk, at selektionen sker så tidligt som muligt under fangstprocessen, og at fangstredskabet fungerer lige effektivt uanset presset i fangstrusen og uanset tidspunktet i processen.

Med andre ord er det, vi skal arbejde for, at redskaberne skal være så effektive som muligt, og også så effektive, at man ikke slipper de fisk løs, man ikke ønsker at fange ved overfladen. Deres chance for at overleve skal være så stor som overhovedet muligt.

Jeg tror faktisk også, der er en mulighed for at se på nye typer redskaber i denne her diskussion, og det er da bestemt en af de ting, vi skal diskutere bl.a. på grønbooghøringen.

Endelig er der det pelagiske fiskeri og industrifiskeriet, hvilket i de sidste par måneder har givet anledning til en meget engageret debat. Udgangspunktet er vi sådan set alle sammen enige om: Der skal findes en løsning, så det pelagiske fiskeri i flådestørrelse og sammensætning tilpasses de fiskerimuligheder, der er, og således at den høje standard på konsumfisk, som der hidtil har været i det pelagiske fiskeri, bevares.

Hvis den målsætning skal opfyldes, uden at statskassen skal bruge hundredvis af millioner

kroner på at trække de overflødige skibe ud af fiskeriet, skal der tilføres fiskerierhvervet noget risikovillig kapital, og det sker kun, hvis fiskerimulighederne er til det.

Derfor mener Det Konservative Folkeparti og så, at ministerens forslag om flerårige overdragelige kvoter er et godt bud på, hvordan den tilpasning kan ske. Vi mener nemlig heller ikke, at samfundet til evig tid skal afgive ejendomsretten til havet, men vi ser intet problem i at give de aktører, der er på banen i det pelagiske fiskeri, størst mulig fleksibilitet og handlefrihed til at få flåden reformeret, så den fremstår konkurrencedygtig og rentabel.

For Det Konservative Folkeparti er det afgørende, at fiskerierhvervet som et hele får mod på fremtiden. Vi har kun hovedrysten tilovers for dem, som er mest optaget af at forhindre, at nogle får bedre vilkår, uanset om man ikke tager fra andre. Derimod er vi interesseret i, at man giver alle segmenter på hver deres måde bedst mulige betingelser. Det er simpelt hen en forudsætning for, at erhvervet tiltrækker unge mennesker og har en fremtid.

Fiskerierhvervet fortjener, at Folketinget i dag vedtager en fiskeripolitik, der giver fornyet håb og skaber masser af nybygning og aktivitet i erhvervet.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg skal blot spørge fru Lene Espersen, om det er Det Konservative Folkeparti, som i de forhandlinger, der har været mellem regeringen og de borgerlige partier, har stået fast på, at disse om sættelige kvoter skulle med i forslaget, at der ikke måtte indføres nogen form for afgift på en eventuel kapitalgevinst, og at der ikke måtte være nogen mulighed for venstrefløjen for at få det stoppet efter 5 år.

Jeg har en fornemmelse af, at det sikkert er Det Konservative Folkeparti, som ultimativt har afvist de krav. Det har regeringen så underlagt sig.

Men blot for at befolkningen og Folketinget kan vide, hvem det er, der har trukket i trådene i denne her sag.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Et eller andet sted er det da så dejligt charmerende, at vi her hører fra Enhedslisten, at Det Konservative Folkeparti åbenbart har så utrolig stor indflydelse på tingene, at det er lykkedes

for os ligesom først at overbevise regeringen og derefter næsten alle andre partier i Folketinget om, at lige præcis den politik, vi står for, er den rigtige.

Jeg må desværre skuffe hr. Keld Albrechtsen. Det, der har været udgangspunktet for os, har været, at den vedtagelse, som også Enhedslisten stod bag, blev en realitet, og vi tager faktisk det løfte, vi gav fiskerierhvervet med vedtagelsen, ganske alvorligt, så alvorligt, at vi sagde, at i dag skal der vedtages noget.

Det, vi har forholdt os til, er det fremragende forslag, der er kommet fra ministeren, og det forslag synes vi faktisk er ganske fint.

Jeg vil da sige, jeg glæder mig utrolig meget til at høre, hvad Enhedslisten har tænkt sig at disse op med, for det, der jo er det sådan måske lidt bekymrende eller sørgelige ved den debat her i dag, er, at den person, der egentlig er ordfører for den anden forespørgsel, nemlig hr. Kristen Touborg, ikke har givet et eneste svar på, hvad SF vil gøre for det pelagiske fiskeri, og hvordan man vil leve op til den vedtagelse, man stemte for, om en hurtig og bæredygtig tilpasning. Det har vi ikke fået noget svar på. Vores svar er, at ministerens forslag er ganske fint.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg synes ikke, fru Lene Espersen sådan rigtig helt besvarede mit spørgsmål. Man kunne næsten udlægge fru Lene Espersens svar sådan, at Det Konservative Folkeparti bare har modtaget regeringens forslag, som De Konservative var godt tilfredse med.

Hvis det var tilfældet, sidder vi jo tilbage med det forklaringsproblem, at hvorfor vil regeringen så ikke snakke med venstrefløjen, for så er det jo åbenbart regeringen selv, der har stået i vejen for en løsning.

Det er da selvfølgelig også en mulighed. Jeg havde en fornemmelse af, at det var Det Konservative Folkeparti først og fremmest, som havde den afvisende holdning over for de ønsker, der kom fra venstrefløjens side. Men det kan da godt være, det er regeringen, der har ønsket, at der skulle være fri bane for disse kapitalgevinster. Det kunne være interessant at få afklaret det forløb. Fru Lene Espersen har i hvert fald ikke besvaret spørgsmålet.

Så skal jeg vende tilbage i min ordførertale med alternativer til det forslag, som et stort flertal har tænkt sig at afslutte denne her debat med at vedtage.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Ja, sagt til hr. Keld Albrechtsen, hvor er det dog herligt, hvor meget tid vi kan bruge på procedurerne. Nu skal jeg gerne gentage en gang til, at også Enhedslisten har været inddraget i alle drøftelserne, at også Enhedslisten har været inddraget i drøftelserne omkring forslaget til vedtagelse.

Jeg skal gerne understrege her, at det er ordføreren for Socialdemokratiet, hr. Ole Vagn Christensen, der har haft et forslag til vedtagelse, der har forhandlet med partierne, der har prøvet at finde frem til, hvordan der kunne komme en løsning, og at regeringen havde foretrukket, at det var et enigt Folketing, ligesom det var i februar måned.

Der ligger intet i dette forslag til vedtagelse, der betyder, at vi, hvis der bliver tale om en stor fortjeneste, ikke kan tage spørgsmålet om en beskatning op – intet som helst i det forslag, vi vedtager her i dag.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Et eller andet sted er det sådan set lidt sørgeligt, at Enhedslisten åbenbart møder op uden at være særlig velforberedt til den her forespørgsel.

Vi har jo modtaget et notat fra Skatteministeriet, der handler om beskatningsregler, og jeg synes sådan set også, at ministeren allerede har tilkendegivet, at der er alle muligheder i verden for både det ene og det andet, så den diskussion er en pseudodiskussion, som alene har til formål at give hr. Keld Albrechtsen en eller anden knage at hænge de mærkværdige holdninger op på.

Jeg vil da godt sige til hr. Keld Albrechtsen, at hvis vi skal tale politik – og i dag er det fiskeripolitik, vi taler – er Det Konservative Folkepartis politik, og det har det været i mange, mange, mange år, at vi gerne ser, at fiskerierhvervet bliver mere økonomisk selv bærende, og at vi meget gerne vil have en fornyelse af fiskerflåden. Vi synes, det er hamrende ærgerligt, at det er nordmænd, at det er skotter, at det er irere, at det er islændinge og alle mulige andre, der rager fisk til sig, fordi dansk fiskeri ikke har en flåde, der kan konkurrere.

Alle de steder, hvor der er ukvoterede arter i verden, og der er ikke mange tilbage, havde Danmark faktisk en mulighed for at optjene nogle historiske rettigheder, men det kan vi ikke, så længe vores fiskerflåde ikke er moderne, så længe vi ikke har en maskinkraft og en ordentlig kølekapacitet, der sikrer, at konsumfi-

skene kommer ind i ordentlig stand. Vi har en helt klar interesse i, at det problem bliver løst, uden at statskassen skal ind og betale for det, og der er den løsning, vi præsenterer i dag, den rigtige løsning.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, jeg har forstået det notat om skattepørgsmålet sådan, at det i realiteten vil være muligt at omgå og undgå beskatning, og det er selvfølgelig også derfor, at spørgsmålet om en afgift har været inde i billedet. Nu siger ministeren, at der så intet er, der forhindrer det kom på et senere tidspunkt, men man har altså bare ikke villet bygge det ind. Man har ikke villet høre på venstrefløjens ønske på det punkt, og hvorfor har man ikke det?

Jamen det var da, fordi man først ville slippe kapitalgevinsterne løs, og så ville man stå med problemet efterfølgende. Så ved vi da godt, hvordan det går. Så skal man til at have en diskussion om beskatning med tilbagevirkende kraft og alt muligt, og så vil man sige til os, at det kan man ikke, man kan ikke beskatte med tilbagevirkende kraft osv.

Reelt har man da været totalt afvisende. Jeg kan ikke få at vide, om det er Det Konservative Folkeparti eller det er regeringen, der har holdt trådene i hånden med hensyn til den her afvisningskurs, men jeg kan konstatere, at ministeren og fru Lene Espersen i hvert fald er rørende enige om én ting, og det er, at de meget besindige, små ønsker, som venstrefløjens havde om, at man i hvert fald ikke skulle tage samfundsskabte værdier og bare aflevere dem kvit og frit til nogle kapitalejere, skulle afvises.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg må nok konstatere, at den her debat i hvert fald viser én ting, nemlig at Enhedslisten har forstået nul og niks af, hvad det er, der er fiskeriets problemer anno 2001 – nul og niks af de problemer, der er.

Vi hører hr. Keld Albrechtsen komme rendende med det sædvanlige socialistiske venstrefløjssnaksnak om, at nu må vi koncentrere os om det eneste, der betyder noget for Enhedslisten, nemlig at hvis der er nogle fiskere, der begynder at tjene penge, så skal skatten og staten sandelig konfiskere så stor en del af det som overhovedet muligt.

Det, der er fiskeriets problem, er, at det i dag er urentabelt. Hvorfor tror hr. Keld Albrechtsen, at fiskerflåden i gennemsnit er 34 år? Er det med fiskerens gode vilje? Det er, fordi fiskeriet er urentabelt. Det kan ikke hænge sammen økonomisk.

Det, vi forpligter hinanden til, er at sørge for, at fiskerierhvervet bliver et økonomisk selv bærende erhverv, at fiskerne kan klare sig selv, tjene gode penge og få lavet den fornyelse af fiskerflåden, der er nødvendig for, at vi kan konkurrere internationalt.

Det er en utrolig mangel på forståelse, man hører fra hr. Keld Albrechtsens side, når det eneste, Enhedslisten interesserer sig for, er, at fiskerierhvervet ikke skal have mulighed for at lave den modernisering og forbedring af fiskerflåden, der er afgørende for, at dansk fiskeri også har en fremtid om 20-30 år.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Til hr. Keld Albrechtsen: Man har jo som parti og som ordfører den mulighed at teste sine synspunkter her i Folketingssalen. Der havde jo ikke været noget i vejen for, at Enhedslisten havde fremsat et forslag til vedtagelse, der var fuldstændig identisk med regeringens med den tilføjelse, som hr. Keld Albrechtsen nu mener er afgørende for, om Enhedslisten ville have været med eller ej.

Men det har Enhedslisten som bekendt ikke valgt. Enhedslisten har valgt sammen med hr. Kristen Touborg og SF at fremsætte et helt andet forslag til vedtagelse, hvorved Enhedslisten og SF bare melder sig ud af det fælles forsøg på at få en fiskeripolitik, der ikke kun løser et problem omkring kystfiskeriet, men prøver at løse nogle problemer omkring det samlede fiskeri.

Jeg synes, det er ærgerligt, men vi har jo alle sammen lov til at foretage et valg.

Formanden:

Hr. Christian H. Hansen som ordfører.

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan ikke lade være med at starte med at sige, at den sidste lille debat, der har været omkring økonomien, da er betænkelig at høre på. Bunder det egentlig ikke i, når det kommer til stykket, at det, Enhedslisten ønsker, er, at fiskeriministeriet bliver flyttet ud til havnekajen, og at de både, der ligger derude, ejes af staten, og så er der nogle, der allernådigst får lov til at sejle ud med dem, men som i hvert fald ikke må tjene nogen

penge på dem? Det kunne da godt lyde sådan, men det er det måske heller ikke.

Da vi i februar måned i år havde en forespørgselsdebat til fødevarerministeren om dansk fiskeri i årene 2000 og 2001, var der vel et af spørgsmålene, som skinnede meget igennem, og det var spørgsmålet: Hvad vil vi med dansk fiskeri? Hvordan kan vi fra Folketingets side komme med forslag, som gør, at dansk fiskerierhverv fortsat skal kunne overleve som et bæredygtigt erhverv?

Bæredygtighed i fiskeriet handler jo om, at den enkelte fisker og det enkelte fartøj har en god økonomi, men det handler så sandelig også om, at der sker fornyelse i den danske fiskerflåde, og også om, hvordan vi får nye generationer til at gå ind i fiskerierhvervet, for det er så sandelig også vigtigt for, at det skal kunne overleve.

Her bliver jeg nødt til at nævne noget, som jeg også sagde, sidste gang vi havde debatten, nemlig at det forekommer mig ganske urimeligt, at man tit ser fiskerne blive omtalt med ord som rovfiskere, tyveknægte, cowboyer eller pirater.

Hvorfor ikke tage udgangspunkt i netop det, det er? Nemlig at fiskerne daglig leverer friske råvarer til en kræsen forbrugerkreds, og at disse råvarer ikke bliver tilvejebragt på nogle af de forømtalte måder, men af nogle hårdtarbejdende fiskere, der faktisk holder af deres erhverv og er stolte af deres erhverv? Ligesom forbrugeren har de nogle faste udgifter, som skal betales, og lige det med at kunne leve af deres forretning er det ved at knibe med for fiskeriet.

Vi er i dag samlet endnu en gang i Folketingssalen om det emne for at få lavet nogle modeller, som gør, at man kan håbe på, at det bliver bedre at være fisker.

En af de ting, som vi i Dansk Folkeparti især synes er vigtig, er mulighederne for bedre kvoter. Vi mener helt klart, at regeringen bør arbejde på, at fiskerne bliver skaffet muligheder for at planlægge langsigtet f.eks. ved at arbejde for indførelsen af flerårskvoter igennem EU, samt ved at sikre en fleksibilitet i forvaltningen med et maksimalt udsving på 15 pct. på kvoterede arter i begge retninger.

I Dansk Folkeparti vil vi gerne opfordre regeringen til at arbejde i den retning og så slå lidt mere i bordet i EU, for det er jo ikke her, vi nationalt kan vedtage det. Når det gælder forhandlinger af kvoter, er det absolut nødvendigt, for kvoteindskrænkninger er gået hen og blevet en dagligdag. Mange har haft torskestoppet tæt inde på livet. Det forekommer ganske urimeligt, at

man på den ene side gerne vil se, at fiskerne fornyr flåden og moderniserer, og på den anden side laver man så disse her tiltag.

Hvad er der så sket, siden vi senest havde debatten i februar måned i år? Jo, der er blevet drøftet meget. Ministeriet har drøftet det med organisationerne, og det har vel udmøntet sig i, at man er kommet frem til noget i dag. De politiske partier har også været inddraget i nogle forhandlinger.

Når vi taler om de omsættelige kvoter, vil jeg gerne sige, at det ikke altid har været Dansk Folkepartis bedste kop te, men som det også før er sagt heroppe, er der et flertal, der står bag det her stykke papir med forslaget til vedtagelsen. Det er et kompromis, og det er mange partier, der er med i det. Så kan man altså ikke blive ved med at påberåbe sig et eller andet. Jo, det kan man godt, men så får man den situation, som SF og Enhedslisten sidder i nu. De får ingen indflydelse på det fremover.

Jeg skal heller ikke gå ind i en debat om, hvad det egentlig er, der er foregået omkring organisationerne. Der har været røster fremme om, at de ikke har været draget så meget med ind i det. Jeg kan blot konstatere, at der nu er mulighed for, at man kan komme med ændringsforslag, og der er mulighed for, at vi kan drøfte det her videre.

Jeg tror også, det er meget vigtigt, at man får styrket grundlaget for et bæredygtigt fiskeri og målsætningen om sunde fødevarer, ved at man får nedsat udvalg, som bl.a. skal se på de naturgivne faktorer uden for fiskeriet. Her tænker jeg på forurening, altså aktiviteter i forbindelse med olieeftersforskning og andet, som påvirker fiskebestandenes tilstand og udvikling. Her tror jeg også, det er vigtigt, at man kommer ind og kigger på konsekvenserne af de seismologiske undersøgelser.

Jeg vil til sidst sige, at fiskerierhvervet har fortjent, at der sker noget konstruktivt, og jeg mener, der i vedtagelsesforslaget i dag ligger nogle ting, som kan gøre, det bliver bedre og mere konstruktivt, måske ikke mindst i den sidste pind, hvor vi får mulighed for at vurdere udnyttelsen af FIUF-programmet og det bevillingsmæssige grundlag, men så sandelig også i nogle af de andre ting, som jeg har været inde på.

Fiskerierhvervet har fortjent det, og de erhverv, som har tilknytning til fiskerierhvervet, har så sandelig også fortjent, at der sker noget. De reguleringer, der bliver foretaget for de en-

kelte fiskere, har jo stor betydning for omgivelserne, kommunerne, følgeerhvervene osv. Jeg håber med hjertet, at vi med det, vi gør i dag, kan få forbedret forholdene for det danske fiskerierhverv, og at vi med det, vi gør i dag, også fremover får en god og langstrakt dialog ministeriet, politikere og organisationerne imellem. Det er meget vigtigt.

De tiltag, der er taget omkring de små havne, har faktisk været en væsentlig ting for Dansk Folkeparti, og jeg synes også, at det, der er lavet der, er konstruktivt.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Hr. Christian H. Hansen plejer jo at slå meget på, at Dansk Folkeparti vil høre meget efter, hvad de rigtige fiskere, hvad de erhvervsudøvende mener. Det får mig jo til at spørge: Er det sådan, at Dansk Fiskeriforening som den største organisation er enig i den politik, der ligger i vedtagelsen om individuelle, omsættelige kvoter, eller har hr. Christian H. Hansen også her fraveget sin sædvanlige holdning på det område?

Jeg synes faktisk, at når hr. Christian H. Hansen siger, at SF og Enhedslisten sætter sig helt uden for indflydelse på den måde, vi har behandlet det her på, er det da muligt, det er rigtigt, men der er da grænser for, hvor holdningsløs man skal være.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil bare spørge hr. Christian H. Hansen, hvordan man diskuterer forbudet mod discardudsmidning af fisk.

Er det sådan, at man ligesom på motorvejene skal have sat sådan en skærm op, der kan vise, om man kommer til at smide fisk ud i havet, for det er jo den eneste måde, man kan holde kontrol med det på? De 4-5 procent aflønnede mennesker, der er om bord på et fiskerfartøj, og som har fanget en lille torsk til 8 kr., kunne jo fristes til at lade den falde urensset i havet og i stedet for tage en større, som måske koster 30 kr.

Så vil jeg også gerne spørge, når nu man taler så meget om nye fiskerbåde og om, at det skal gøres rentabelt og godt for fiskeriet: Tror man, at man kan gøre et fiskeri med højst 5 t torsk om måneden rentabelt, når man i dag ikke kan få en fiskerbåd for under 10 mio. kr.? Det, som man stiller op her, er illusioner uden lige.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Til hr. Touborg: Det er korrekt, at jeg har gjort meget ud af at tale med fiskere, og det har jeg også gjort denne gang. Jeg har talt med de samme og er egentlig kommet frem til, at det var fornuftigt at være med til at påvirke det forslag til vedtagelse, som ligger i dag. Det kunne jo være, at hvis jeg ikke havde været det, at det var kommet til at se endnu værre ud. Det ved man ikke, men de har sagt, at det var fornuftigt at sidde med ved bordet og være med til at præge fiskeriet fremover i stedet for bare at sidde udenfor.

Det er det råd, jeg har fået fra de fiskere, som jeg også talte med sidste gang. Jeg taler med de samme. Det er fornuftigt, for så kan de være med i forløbet. Så jeg vil svare ja til hr. Touborg. Situationen er ikke ændret, og det er da vel ikke holdningsløst at prøve at gå med ind og præge noget. Det er vel ikke holdningsløst at prøve at gå ind og være med til at præge politikken på det her område.

Til hr. Heiselberg må jeg sige til det med udsmid: Jeg tror, at man skal arbejde i retning af indførelse af bedre fangstredskaber og mere teknologi på det område. Jeg ved godt, at hr. Svend Heiselberg går meget op i det trafikpolitiske, men her har det altså ikke lige noget med motorveje at gøre.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når jeg tillader mig at kalde hr. Christian H. Hansen for holdningsløs på det her område, skal det ses i forlængelse af den debat, vi havde for et par måneder siden, hvor jeg tror hr. Christian H. Hansen var en næsten lige så indædt modstander af individuelle omsættelige kvoter, som venstrefløjen var og er. Det var det, der gjorde, at jeg tillod mig at sige, at det syntes jeg var udtryk for at være holdningsløs. Man siger nu ja til det, man før sagde klart nej til.

Så svarede hr. Christian H. Hansen faktisk ikke på mit spørgsmål. Jeg spurgte, om det var sådan, at Danmarks største organisation, hvor de mange fiskere er organiseret, Danmarks Fiskeriforening, er enig i denne her holdning?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Christian H. Hansen.

Vi når det nok. Tag det nu roligt. Det er jo ikke i går.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er til hr. Touborg med hensyn til det med at være holdningsløs. Det er da rigtigt, at vi sidste gang valgte at tage et andet udgangspunkt, men jeg må så sige, at hvis man efterfølgende slår efter, kan man se, at mange af de ting, jeg har nævnt i dag, faktisk også er nævnt i min ordførtale sidste gang.

I stedet for at risikere at komme til at sidde nede i et hjørne sammen med Enhedslisten og SF, så tror jeg da alligevel, at det selskab, jeg er kommet i nu, bliver hyggeligere fremover. Jeg kan være med til at præge det. Jeg har egentlig lidt frygtet at komme til at sidde nede i det hjørne med Enhedslisten og SF. Når man også hører, hvilke holdninger de har til, at folk skal have lov til at tjene penge, ville det simpelt hen blive frygteligt.

Og ja: Jeg tror, der er nogle i organisationerne, som også går ind for nogle af de ting, der ligger i vedtagelsesforslaget i dag. Det tror jeg helt bestemt der er.

Man kan jo også sige, at det, der nu er lavet, jo er en ordening for sildefiskeriet. Det kunne jo have været, at det var blevet en ordening for det hele, hvis vi havde valgt at sidde ovre i det kolde hjørne sammen med Enhedslisten og SF, men vi er kommet med der, hvor der er lidt varme.

(Kort bemærkning).

Annie Lunde Hansen (CD):

Kunne jeg få hr. Christian H. Hansen til at bekræfte heroppefra, at der kun er tale om en meget lille del, en art forsøgsordning, og at når den forsøgsordning er færdig, går vi ind og ser på det? Der har Danmarks Fiskeriforening og mange andre organisationer, som er tilknyttet, også lov til at komme ind og sige deres mening.

Jeg vil godt lige have bekræftet, at det er en forsøgsordning, så de, som var imod individuelle omsættelige kvoter ved sidste diskussion, siger: O.k., vi har lært noget mere. Vi prøver at lave den forsøgsordning, og duer den ikke, så har vi måske noget andet, vi kan sætte i stedet for.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jamen hvis ikke man får en slags automatisk overvågning, så kan man ikke holde kontrol med det, der foregår om bord, når man smider fisk ud. Det er klart, at det må selvfølgelig være resultatet af det, man vedtager her, hvis det er

sådan, at man vil overvåge det. Det er jo det, som man praktiserer ude på vejene. Der laver man automatisk overvågning for at se efter, om bilerne kører for stærkt. Så jeg tror ikke, at der nogen forskel.

Men jeg vil godt spørge hr. Christian H. Hansen, om ikke hr. Christian H. Hansen tror, at vi nu er på vej i retning af, at vi får nogle meget små både, og så får vi nogle store både, som køber sig rettigheder til at kunne drive fiskeri. Det vil komme til at gå ud over en lang række fiskerihavne og de forskellige virksomheder, som er tilknyttet de havne. Hvis ikke hr. Christian H. Hansen tror det, vil jeg sige, at sådan vil det komme til at foregå.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg vil starte med hr. Svend Heiselberg. Først vil jeg sige, at hvis verden altid blev, som hr. Svend Heiselberg forudså den ville blive, kunne det være, at det ikke altid var en god verden at leve i. Jeg tror ikke på, at der bliver tale om automatisk overvågning. Jeg tror stadig væk på, at man skal ind og kigge på noget teknologi, at man skal ind og kigge på nogle nye redskaber.

Og så lige til det, om jeg troede, at det ville ende med, at der ville være en masse små både og en masse store både: Det tror jeg faktisk ikke der er nogen der kan svare på i dag, og det kan hr. Svend Heiselberg heller ikke. Det er også derfor, at man har åbnet for, at vi kigger på det, og at organisationerne, erhvervet som sådan kan være med til at indføre nogle ændringsforslag, hvis det skulle gå, som hr. Svend Heiselberg tror. Jeg tror det ikke.

Det kunne egentlig også godt være et svar til fru Annie Lunde Hansen. Erhvervet har mulighed for at komme ind med nogle ændringsforslag her, hvis man kan opnå enighed om nogle ting. Det tror jeg da på at man kan. Der er god tid til at kigge på det hele.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Og så er det fru Annie Lunde Hansen som ordfører.

Annie Lunde Hansen (CD):

Det er ikke mange måneder siden, at vi her i Folketinget havde en forespørgselsdebat, hvor ministeren indledte med at sige, at »fiskeriet i dag står i en problematisk situation«. Det var vi også enige om, og derfor står vi så her i dag for at finde ud af en eller anden form for løsning for fi-

skeriet. Heldigvis tyder dagens debat indtil videre på, at der er enighed om, at der i dag skal gives en melding om grundlaget for fiskeriets udvikling.

Det er nødvendigt at kigge nærmere på forvaltningspolitikken for fiskeriet og de mange andre aspekter, som allerede er blevet nævnt.

CD ønsker, at fiskeriet reguleres på en måde, der giver fiskerne en bedre mulighed for at disponere langsigtet og samtidig opnå en rimelig indtjening. Det er ganske vist ingen hemmelighed, at fiskeriets natur er af en sådan beskaffenhed, at indtjening og fangstmuligheder varierer fra år til år, men så meget desto mere er det vigtigt at sikre en udvikling for alle dele af fiskerierhvervet under hensyntagen til forskellige forhold i dansk fiskeri.

Vi må så se i øjnene, at en strukturændring vil give større både, og det vil gå hurtigt, og indtjeningen bliver bedre, men jo bedre og jo nyere bådene er, jo bedre arbejdsmiljø er der også for de ansatte på bådene.

Kystfiskeriet ser CD positivt på. Regeringen melder, at kystfiskeriet skal fastholdes. Årskvoterne vil netop give fiskerne mulighed for at planlægge deres fiskeri hen over året, og det vil samtidig have en afsmittende virkning på de små havnes udviklingsmuligheder. Alt andet lige er det vigtigt med et godt miljø i disse havne.

Det er CD's holdning, at en ændring af fiskerireguleringen i en mere markedsorienteret retning er nødvendig, selv om kystfiskeriet, det demersale fiskeri og det pelagiske fiskeri har hver deres særlige forhold. Hvad angår det demersale fiskeri, skal de selektive fiskerier styrkes, og CD synes, det vil være en idé med en model for overdragelige kvoteandele for pelagisk fiskeri.

Der er behov for en stabilisering af bestandene og for en bedre selektion i fiskeriet, ikke mindst for at reducere discard. Nye fangstmetoder og ændring af maskestørrelser har ministeren nævnt i dag. Alt andet lige må jeg sige, det er et af de problemer, hvor vi har forbrugernes øjne hæftet på fiskeriet. Forbrugerne kan ikke forstå, at man smider god fisk ud. Så derfor: Her strammer vi gerne op fra CD's side og ønsker de nye moderne teknologier velkommen.

EU har også en rolle at spille i denne sammenhæng, hvor rammerne for fiskeriet drøftes. Bl.a. kan EU-støtteordninger for fiskeriet være med til at fremme fornyelsen og reducere fangstkapaciteten. Efter min mening er det kritiskabelt, at udnyttelse af FIUF-programmet ikke er sket

fuldt ud. Det virker påfaldende, at der resterer for 40 mio. kr. udisponerede midler i år.

Det danske fiskeri handler også om tradition. Jeg mener, ministeren brugte ordet kulturarv. Det vil jeg meget gerne tilslutte mig. Så meget desto mere er det afgørende at sikre en konsolidering, styrkelse og fornyelse af fiskerierhvervet. Det er ikke kun den danske flåde, der bliver ældre, også ejerne bliver ældre.

CD mener, der skal være rimelige økonomiske muligheder for den enkelte fisker til at trække sig ud af erhvervet, og når det gælder fornyelse af flåden, skal der gøres noget ved låneordningen også for de yngre fiskere. Derfor glæder jeg mig til det forslag, som skal behandles senere på dagen. Det er således afgørende, at tilskudsmidlerne anvendes til fornyelse af fiskerflåden.

Det er svært at spå, især om fremtiden, som Storm Petersen sagde, men jeg glæder mig nu alligevel over dagens debat. Og CD vil også fremover arbejde for at sikre fiskeriet en god fremtid, og derfor synes vi også, at vi er nået frem til en positiv vedtagelse i dag.

Vibeke Peschardt (RV):

Der rejses en række spørgsmål i de to forespørgsler, som alle skal klarlægge de mange og svære problemer, der er i dansk fiskeri. Hovedproblemet er for meget tonnage i fiskeri og for få fisk. Fiskerflåden er nedslidt og gammel, og endelig skaber dele af fiskeriet miljøproblemer eller i hvert fald bæredygtighedsproblemer, når man henser til trængte bestande, torsken f.eks. Samtidig ved vi, at der finder helt uantageligt udsmid sted, og det vil vi gerne medvirke til at stoppe, i det omfang vi kan.

Nu har vi jo i dag hørt de løsninger, der bliver lagt frem for Folketinget, og som involverer og selvfølgelig skal involvere alle de berørte parter i sagen: regeringen, administrationen, fiskeriets organisationer, fagbevægelsen, fiskeriindustrien osv. osv.

Med al den aktivitet, der har været omkring denne forespørgsel den sidste uges tid, kan man også roligt sige, at de fleste sten i sagen må være vendt. I det oplæg, fødevarerministeren har fremlagt, og som er blevet forhandlet af partierne her i Folketinget, ligger altså oplægget til en helt ny dansk fiskeriforvaltning.

Det skriftlige oplæg, som partierne har forhandlet, siger det meget direkte. Rentabiliteten i dele af fiskeriet viser en flåde, der ikke udnyttes optimalt, og hvor indtjeningen er for lav til at bære en fornyelse. Samtidig imødekommer flå-

den ikke nutidens krav til sikkerhed, arbejdsmiljø og en kvalitetsmæssig ordentlig behandling af fangsten. Det sidste indebærer igen, at den merpris som frisk, velbehandlet fisk kan indbringe ved salg af konsum, ikke er til stede i øjeblikket, men gerne skal komme det fremover.

Oplægget sigter generelt på at få indført en fiskeriforvaltning, der er mere selektiv og skånsom, og det er der vel ikke nogen, der kan være uenig i. Derfor skal der en helt ny kapacitet til, og hovedspørgsmålet her i dag har været: Hvordan gør man så det?

Der lægges op til – og nu citerer jeg delvis fra forslaget til vedtagelse – at der inden den 1. november 2002, i referenceperioden, gennemføres en 5-årig forvaltningsordning, hvor dele af industrifiskeriet, nemlig det pelagiske fiskeri af sild og makrel, bliver underlagt overdragelige kvoteandele osv. med en betinget forlængelse på 3 år. Det Radikale Venstre støtter dette forslag, uanset hvad vi tidligere har sagt, for vi kan ikke se, der kan findes bedre løsninger. De øvrige fiskeriformer, det demersale fiskeri og kystfiskeriet, er ikke underlagt denne forvaltningsform.

Endelig lægges der op til en bedre udnyttelse af EU-fiskerimidlerne FIUF, ligesom der fremover vil være et forbud mod udsmid af fisk, der kan landes lovligt. Det er egentlig fuldstændig utroligt at tænke på, at der smides fisk ud, fordi man ikke kan få den pris for dem, man gerne vil have, og såfremt denne bestemmelse kan håndhæves, er den et skridt på vejen, selv om vi i øvrigt finder udsmid under næsten enhver form uantagelig. Endelig finder vi det overordentlig sympatisk, at fiskeriforskningen tager fat på en mere målrettet anvendelse af naturbeskyttelses-hensyn i de marine havområder.

I regeringens oplæg til en national bæredygtighedsstrategi er der i fødevarerafsnittet på baggrund af Riodeklarationens mål lagt op til at gøre fiskeriet bæredygtigt og bevare havenes økosystemer, der jo ikke blot handler om fisk og fiskebestande, men i lige så høj grad om det samlede økosystem, herunder bunddyr og bundplanter. Visse fiskeriformer øver en slags vold mod naturen på havbunden; bomtrawl er bare ét eksempel.

I Det Radikale Venstre ønsker vi at medvirke til de bedste løsninger for dansk fiskeri under hensyn til erhvervet og i erkendelse af, at de nuværende systemer ikke virker hensigtsmæssigt. Vi er tilfredse med, at kystfiskeriet og de små fiskere er tilgodeset med det, vi har fået forelagt,

og vi kan støtte det fremsatte forslag til vedtagelse.

Keld Albrechtsen (EL):

I Enhedslisten har vi arbejdet ud fra et andet principielt synspunkt end regeringen, nemlig at man skal helt væk fra kvoterne, og at man skal finde frem til et system, hvor man ved hjælp af skånsomme fangstmetoder, forbud mod bomtrawl og lign. kan fiske den nationale kvote uden at gøre brug af individuelle kvoter. Det vil være den optimale løsning, men det forudsætter selvfølgelig, at vi får lov til at lave regler om større maskestørrelser, forbud mod brutale redskaber og lign. Det vil til gengæld gøre det enorme bureaukrati, som vi kender i dag, overflødig, og det vil fjerne det dybt umoralske udsnid af fisk, som finder sted i øjeblikket, hvad enten det er lovligt eller ulovligt.

Fru Lene Espersen vil formentlig komme herop og meddele, at hun slet ikke er indstillet på at diskutere ud fra det synspunkt. Men hun efterlyste på et tidligere tidspunkt i debatten vores politiske alternativ til det, som flertallet foreslår, og det er altså ideen om økologisk bæredygtigt fiskeri: at få energioverforbruget i bådene bragt ned, at få forbudt den hensynsløse anvendelse af bomtrawl på stenrevne, at få standset udsnid af fisk ved at sikre, at alle de fisk, der bliver fanget, rent faktisk også bliver landet og anvendt, osv. Det er sådan set meget enkelt.

Vi har accepteret i forhandlingerne, at et flertal i Folketinget havde et andet udgangspunkt og absolut ville køre videre med kvoter. O.k., sagde vi, men kan man så ikke prøve at begrænse det og få indbygget en nødbremse i systemet i form af en afgift, som hr. Touborg foreslog, så man i det mindste kan få en reel beskatning af kapitalgevinsterne? Men det har man altså ikke været lydhør over for.

Når vi fra venstrefløjens side har et helt andet principielt udgangspunkt, nemlig det økologiske udgangspunkt, og bliver mødt med en sådan mur af afvisning, selv om vi trods alt erklærer os indstillet på at diskutere med regeringen på tværs af de principielle uenigheder, føler vi faktisk på venstrefløjens side, at vi står over for en meget lukket og afvisende holdning hos regeringspartierne. Men vi vil arbejde videre ud fra de principper, vi har fremlagt, for vi tror faktisk, at de har fremtiden for sig. Jeg tror f.eks. ikke, at forbrugerne i længden vil acceptere dette bomtrawlfiskeri på stenrevne, og jeg tror heller ikke, man vil blive ved med at acceptere, at fisk

smides ud, efter at de er fanget, osv. osv. Derfor bliver man nødt til at se i øjnene, at det er perspektivløst at opbygge en stor flåde, som skal styres ved hjælp af disse individuelle, omsættelige kvoter, fordi den har en alt for stor fangstkapacitet i forhold til, hvad naturen kan klare, og man bagefter skal styre tingene ved hjælp af alle mulige bureaukratiske administrative ordninger og tilmed slipper kapitalgevinster løs, som praktisk talt ikke bliver beskattet.

Jeg synes ikke, man har gjort det godt fra flertallets side, og det bedrøver mig især, at det, flertallet vil vedtage, er så perspektivløst. Man fortsætter med at basere sig på det bureaukratiske kvotesystem som det bærende princip i forvaltningen, og så ved vi jo godt, hvordan det vil gå efter de 5 år. Så er der nogle, der har sat sig på fiskeriet, og de vil selvfølgelig forlange, at de kan fortsætte. De har fået nogle gevinster, dem vil de selvfølgelig ikke af med, og så vil vi igen opleve, at ministeren og fru Lene Espersen vedtager en forlængelse af systemet.

Vi kommer ikke nærheden af en bæredygtig løsning på den måde, og derfor må venstrefløjens konstatere, at vi ikke har kunnet nå til enighed med regeringspartierne i denne sag.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg ventede spændt på, hvordan hr. Keld Albrechtsen ville besvare det spørgsmål, han selv var med til at stille i februar, nemlig hvordan Enhedslisten vil gennemføre en hurtig og bæredygtig tilpasning af fiskeriforvaltningen i det pelagiske fiskeri, der giver en langsigtet økonomisk og fiskerimæssig planlægning. Det har vi ikke fået noget svar på i ordforvaltningen, men det er altså noget, Enhedslisten har forpligtet sig til.

Jeg synes, det er helt legitimt, at Enhedslisten har nogle andre tanker om økologiske fisk. Der skal fanges en torsk, og hvis den hopper på en line, er den økologisk, men hvis den hopper i et net, er den det ikke. Det er helt legitimt, det kan vi også diskutere, men vi mangler altså at få et klart svar fra hr. Keld Albrechtsen om, hvordan man vil indfri den pind, man forpligtede sig til i februar måned.

Det pelagiske fiskeri er jo voksende, så hvordan skal det pelagiske fiskeri egentlig kunne gennemføres på en bæredygtig måde? Er den rigtige løsning for det pelagiske fiskeri ikke, at man sikrer, at fiskerflåden har den rigtige hastighed, har den rigtige fangstkapacitet og har den rigtige maskinkraft, så fiskeriet kan foregå

på en bæredygtig måde? Når vi taler om bæredygtigt fiskeri i silde- og makrelfiskeriet, drejer det sig jo om at have nogle kæmpestore lastekapaciteter med masser af is, så fisken kommer hurtigt ind og kan blive brugt til menneskeføde.

Vi mangler altså et svar fra hr. Keld Albrechtsen.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg lyttede også meget nøje til det, hr. Keld Albrechtsen sagde, og jeg kan konstatere, at når hr. Keld Albrechtsen ikke vil være med i den vedtagelse, som er fremsat af et stort flertal af partierne her i Folketinget, er det, fordi hr. Keld Albrechtsen ikke kan få vetoret. Det er jo det, der er kendsgerningen, så sig det nu, som det er.

Men når hr. Keld Albrechtsen sætter sig udenfor, vil det også sige, at hr. Keld Albrechtsen ikke er med i drøftelserne om 5 år og derfor ikke kan få indflydelse på, om vi kan få lavet en fornuftig ordning, også for det, hr. Keld Albrechtsen kalder den kommende kapitalisering. Jeg må konstatere, at sådan ser verden ud, når hr. Keld Albrechtsen lægger tingene frem på den måde.

Med hensyn til alle de andre områder, hr. Keld Albrechtsen var inde på, mener jeg, der er mulighed for, at de kan indgå i de overvejelser, regeringen skal i gang med, både når det drejer sig om det demersale fiskeri, maskestørrelser og selektive ordninger og alt det andet. Men det, der skiller os ad, er vetoretten, så sig det dog, som det er: Vi ville gerne have været med, hvis vi kunne have fået en vetoret, men vi kan ikke være med, fordi der ikke kan gives en vetoret i denne situation.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Fru Lene Espersen antyder jo selv løsningen ved netop at pege på, at man skal have både, hvor energiforbruget bliver begrænset, som fanger fiskene skånsomt og kun fanger de store fisk og ikke tager undermålerne osv., og at man skal have regler om redskaber og netstørrelser osv. Det er jo simpelt hen løsningen.

Men det, man nu har aftalt med regeringen, og som fru Lene Espersen støtter så varmt, er et helt andet forvaltningsprincip. Man får bygget nogle nye, kæmpestore fartøjer, som i realiteten bliver støvsugere, og når vi kommer frem til 5-års-periodens afslutning, repræsenterer de en kæmpe stor fiskerikapacitet, som man selvfølgelig

vil kræve at få lov til at anvende. Så bliver de sluppet løs på havene, og så er jeg bange for, at vi godt kan glemme alt om økologi osv.

Hr. Ole Vagn Christensen vil ikke risikere, at SF og Enhedslisten til den tid får mulighed for at gribe ind, hvis tingene er kørt af sporet. Man forestiller sig simpelt hen en anden udvikling, men man ved udmærket godt, at risikoen for, at vi kommer i en konflikt, hvor SF og Enhedslisten på et tidspunkt vil være nødt til at trække nødbremsen, er meget stor, og derfor vil man ikke give os den mulighed. Det er meget indlysende, men det er også indlysende, at netop derfor er vi nødt til at kræve den mulighed. Det synes jeg sådan set er soleklart.

Jeg har desværre fundet ud af i løbet af denne debat, at vi har et principielt forskelligt udgangspunkt. Man går ind for at skabe disse støvsugere, som man slipper løs på havene, disse kæmpeskibe, som vi i realiteten ikke får politisk mulighed for at kontrollere, hverken på kapitalisiden eller på fiskerisiden. Men det er altså vores bekymring, og det er derfor, vi har forlangt at få nogle håndtag, så vi kan trække nødbremsen. Men det vil man ikke give os, og så kan jeg ikke fatte, at man ikke kan forstå, at vi siger, at det kan vi altså ikke lægge navn til.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Jeg kan forstå, at denne debat kommer vidt omkring, for jeg kan forstå, at hr. Keld Albrechtsen også er kommet ind i støvsugerbranchen. Det er alligevel godt klaret i en fiskeridebat.

Jeg kunne ikke få et svar for et stykke tid siden på, hvad det bæredygtige økologiske fiskeri er, men jeg har så siddet og lyttet lidt til hr. Keld Albrechtsen, og jeg kan forstå, at det drejer sig om, at vi helst skal fange alt med fiskestang, for så er det økologisk, og det er derfor, Enhedslisten og SF ikke går ind for forsøget med de overdragelige kvoter. Hvis man fanger det hele med fiskestang, er der jo ikke nogen store kvoter, man kan overdrage til hinanden. Er det sådan, det skal forstås?

Et sidste opklarende spørgsmål: Hr. Keld Albrechtsen har tidligere i dag talt meget om nogle forhandlinger osv. osv., og at man ikke rigtig folte, der havde været nogen. Jeg vil gerne spørge hr. Keld Albrechtsen: Har Enhedslisten været indbudt til samtlige de forhandlinger, som andre partier har, og har Enhedslisten været til stede? Det vil jeg gerne have et svar på.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Jeg må jo konkludere ud fra den besvarelse, der er kommet fra hr. Keld Albrechtsen, at i lighed med SF har Enhedslisten altså tænkt sig at løbe fra det løfte, man gav fiskerierhvervet i februar.

Nu hørte vi jo under debatten i februar, at hr. Kristen Touborg ikke har meget tilovers for industrifiskeriet, så det kan selvfølgelig være, det bare var en gratis omgang, hvor man lod, som om man ville hjælpe nogle fiskere, men egentlig ikke ville. Men vi har stadig ikke fået svar fra hr. Keld Albrechtsen på, hvordan man egentlig vil løse den problemstilling, man erkendte i vedtagelsen fra februar.

Så må jeg sige til hr. Keld Albrechtsen, at den viden, hr. Keld Albrechtsen udstiller om sild- og makrelfiskeriet, fortæller lidt om, hvor problematisk Enhedslistens tilgang til problemet er. Tror hr. Keld Albrechtsen, at de sild, hr. Keld Albrechtsen spiser til julefrokoster, er fanget 50 m fra den danske kyst? Jeg må informere hr. Keld Albrechtsen om, at meget af den atlantiske sild, som er en fremragende konsumsild, faktisk befinder sig faktisk oppe i retning af det nordlige Norge, og hvis hr. Keld Albrechtsen mener, at den skal fanges på en såkaldt bæredygtig måde med robåd eller propelmotor, er den fisk, man lander, ikke konsumegnet, ja, den er faktisk ikke engang egnet til katteføde.

Hvordan har Enhedslisten tænkt sig, at Danmark skal kunne deltage i fiskeri i internationalt farvand? Makrel og sild har ikke tænkt sig at svømme til Danmark, så hvordan har man tænkt sig, at Danmark kan gøre det, hvis vi ikke har en fiskerflåde med en ordentlig maskinkapacitet? Er der et klart svar på det?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Jeg glæder mig også til at høre svarene til fru Lene Espersen, men jeg er nødt til at stille hr. Keld Albrechtsen dette spørgsmål: Hvad bygger hr. Keld Albrechtsen det på, når han siger, at der er forskellige vurderinger? Der er ikke forskellige vurderinger angående maskestørrelser og den slags ting, når det drejer sig om det demersale fiskeri, og om hvordan vi kan lave det bæredygtigt og alle de ting.

Der er overhovedet ikke nogen forskel her. Forskellen ligger i den holdning, der er lagt frem: fordi man ikke kan få vetoret, begynder man at snakke om, at vi får opbygget en alt for stor flåde. Men det, der er problemet, er, at i den

flåde, som foretager det pelagiske fiskeri, er der for mange både, som ikke er i stand til at ilandbringe den kvalitetsfisk, hr. Keld Albrechtsen snakker så meget om. Flådestrukturen er forældet, og derfor er vi faktisk nogle, som mener, det er rimeligt, at vi prøver at finde frem til nogle løsninger.

Jeg er da glad for, at hr. Keld Albrechtsen meget gerne ville have været med i de første 5 år, hvis han havde kunnet få en vetoret for fremtiden. Det fortæller jo trods alt, at hr. Keld Albrechtsen også godt kan se, at der er disse problemer, som skal løses. Men når hr. Keld Albrechtsen melder sig ud, får vi jo ingen mulighed for sammen at finde de løsninger, der skal være fremtidens løsninger, også med hensyn til kapitalen. Men det er jo hr. Keld Albrechtsens problem.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror sådan set, der er en del ordførere, som ikke ønsker at forstå, hvad det er, vi siger, når vi snakker om økologisk og bæredygtigt fiskeri, også når det handler om sild, så det bliver nok meget svært for mig at overbevise fru Lene Espersen og andre af flertalspartierne ordførere om rigtigheden af det synspunkt, for her er der simpelt hen bare uenighed. Man vil hellere have kvotesystemet, men så får man altså ikke det bæredygtige fiskeri. Det mener jeg sådan set er meget enkelt.

Så kan vi gå ned i teknikken. Vi ved jo alle sammen, at man teknisk kan fastsætte regler, så skibene ikke kan overfiske, og at man ikke behøver at have dette bureaukratiske kvotestyrings-system. Men jeg tror ikke, vi når længere i den diskussion, for der er altså nogle ting, man simpelt hen ikke vil høre.

Så til hr. Ole Vagn Christensen: Man siger, at man vil indføre en ordening, som er et eksperiment, og så siger nogle af parterne: Hvis vi overhovedet skal overveje at gå ind for det, vil vi i hvert fald have mulighed for at standse det, hvis det viser sig, at det går galt. Det synes jeg da er et rimeligt og beskedent krav, og jeg kan altså ikke forstå, man kan være så ophidset over det. Men det har åbenbart i den grad ophidset Socialdemokratiet, at vi ikke vil afskrive os kontrollen med tingene, hvis vi skal tage et medansvar for dem.

Jeg synes, det ville være helt uansvarligt af venstrefløjens, hvis vi tog medansvaret for et system, som vi kan se der er mange faldgrupper i,

og som kan gå helt, helt galt. Vi kunne stå i den situation efter 5 år, at vi bare kunne se til, mens fru Lene Espersen fik lov til at køre det helt ud over skrænten, og vi ikke kunne gøre noget som helst ved det. Så ville man da kunne sige, at hr. Touborg og jeg i den grad havde svigtet, og med rette ville man så kunne bebrejde os, at vi havde mistet styret på tingene. Men det er vi altså ikke indstillet på.

(Kort bemærkning).

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg har to bemærkninger til hr. Albrechtsen, og den ene er – hvilket hr. Albrechtsen jo strengt taget udmærket ved, for det sker da, at Enhedslisten er med i et flertal – at hvis man indgår i et flertal, kan et enkelt parti selvfølgelig ikke få varetoret. Så er man med i et fællesskab, og så er man med til drøftelserne af, hvordan det, man har sat i gang, virker.

Der er direkte lagt op til, at der skal gives en redegørelse, og ud fra den kan der selvfølgelig komme en drøftelse og et flertal. Men Folketinget er jo i stand til at ændre beslutningerne, så der er ikke noget som helst med, at de partier, der er med, ikke får indflydelse. Problemet er, om ét parti skal kunne træffe en anden beslutning end alle de andre, og det er den diskussion, der har været rejst.

Lad mig så sige, at der ligger faktisk nogle udmærkede forslag om et bæredygtigt fiskeri. De er udarbejdet på nordisk plan, og der er ikke noget som helst om kvoter eller ej. Det får vi muligvis tid til at vende tilbage til i Fødevareudvalget en dag, men der ligger altså nogle udmærkede konstruktive forslag, også selv om vi har kvoter.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er næsten lige før, vi er derhenne, hvor vi skal tage udgangspunkt i, at der sidder fire mand på en tømmerflåde. Men jeg er nødt til at spørge: Kan man ikke have bæredygtigt fiskeri, medmindre det er økologisk? Det håber jeg da man kan.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at nogle vil køre ud over skrænten om 5 år. Jamen er det endnu ikke gået op for hr. Keld Albrechtsen, at der er en masse partier med i vedtagelsesforslaget, og at der har været både mænd og kvinder med til at forhandle det på plads? Det er altså ikke sådan, at alle mændene er faldet på halen for to kvinder – ja, nu kunne jeg godt rode mig ud i noget, jeg ikke skal uddybe, men det er ikke så-

dan. Alle partier har fået noget med hjem, og det kunne Enhedslisten også have fået.

(Kort bemærkning).

Lene Espersen (KF):

Vi har stadig ikke fået svar fra hr. Keld Albrechtsen på, hvordan Enhedslisten vil forholde sig til vedtagelsen, og kunne hr. Keld Albrechtsen ikke, i stedet for at bruge en masse tid på at fortælle hvad Enhedslisten ikke vil, fortælle os lidt om, hvad det er, Enhedslisten vil gøre for det pelagiske fiskeri?

Så vil jeg også meget gerne have en besvarelse af mit spørgsmål: Hvordan har Enhedslisten tænkt sig at fange de konsumsild, der svømmer rundt oppe i farvandet mellem Norge og Grønland? Jeg går ikke ud fra, at Enhedslisten har den holdning, at de sild ikke skal fanges. Der er masser af sild, der er millioner af sild, Danmark og EU har faktisk en kvote, og den norrøne sild er yderst attraktiv. Nordmændene har desværre nogle ret ulige konkurrencefordele, fordi den befinder sig i norsk farvand en meget stor del af tiden, men den er brugbar. Men den er altså kun brugbar, hvis den kommer i land temmelig hurtigt, så den kan forarbejdes, så jeg vil gerne have svar på: Hvordan kan man udføre dette pelagiske fiskeri?

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Efter de svar, vi har fået i dag, synes jeg sådan set, vi kan være enige om, at når vi taler om det demersale fiskeri og kystfiskeriet, er det fornuftigt at have selektive maskestørrelser og principiel bæredygtighed. Men når vi taler om det pelagiske fiskeri, som jo er et konfliktpunkt, synes jeg, hr. Keld Albrechtsen burde overveje, at det med varetoretten går ikke.

Hvorfor ikke være med ved forhandlingsbordet om 5 år og så lade os få den forsøgsordning? Kom dog nu herop og sig, at det er jo meget fornuftigt, at vi prøver at lave den ordning, og at vi sammen skal tage de drøftelser, der skal være om fremtiden. Jeg tror, hr. Keld Albrechtsen ville gøre sig selv, Folketinget, Danmark og hele fiskerierhvervet en stor tjeneste på ved at vise sig fra den side – ikke som en diktator, der kan sige, at nu er det hele slut, for nu vil jeg ikke være med mere, men som en demokrat, der vil tage den demokratiske drøftelse her i Folketinget, når vi har erfaringsmaterialet. Vær nu den store demokrat.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Hr. Ole Vagn Christensen lider af den vildfarelse, at vi synes, det vil være fornuftigt med en 5-årig forsøgsperiode. Næh, vi har sagt, at vi var indstillet på at prøve at påvirke regeringen til at lave noget, der var mindre uheldigt og skadeligt end det, flertallet nu vil vedtage. Det ville f.eks. også være nødvendigt, at der var en afgift i den 5-års-periode, så der ikke opstod store kapitalgevinster, uden at der i det mindste var en afgift på dem, så lad være med at fejludlægge det, vi har sagt.

Det var sådan set en meget korrekt beskrivelse med mændene, der faldt på halen for to damer. Det er vel sådan set nøjagtig det, der er sket for i hvert fald Dansk Folkepartis ordfører, for Dansk Folkeparti fik mig bekendt ingen af sine ønsker opfyldt. Men jeg ved ikke, hvad det er for nogle møder, der blev omtalt. Vi har haft nogle drøftelser med hr. Ole Vagn Christensen, men jeg ved ikke, hvad det er for nogle møder, som Dansk Folkeparti henviser til, så det kan jeg ikke redegøre for.

At Dansk Folkeparti har haft nogle ønsker, og at de har fremført dem over for regeringen og i givet fald fået indflydelse, tvivler jeg på, der har været tale om. Jeg tror sådan set, Dansk Folkeparti bare har skrevet under på det, de har fået præsenteret. Sådan kan man jo også arbejde, men det er ikke venstrefløjens stil. Det er det godt nok ikke, for vi ønsker at få indflydelse, og vi ønsker også at være sikre på, at det hele ikke kører af sporet om 5 år. Det synes vi ikke er udemokratisk, men det bliver hr. Ole Vagn Christensen og vi tilsyneladende ikke enige om i dag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Christian H. Hansen for den sidste korte bemærkning.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det, jeg prøvede at forklare før, var jo netop, at det ikke er det, der er sket. Det billede, hr. Keld Albrechtsen frembragte heroppefra, er netop det, der ikke er sket, for alle har fået noget med.

De forhandlinger, jeg refererede til, var jo de forhandlinger, hvor hr. Keld Albrechtsen også var medovre i Fødevareministeriet, hvor tingene blev drøftet, og hvor de enkelte ordførere havde nogle input, som blev noteret ned og indgår i vedtagelsesforslaget. Det var igen en forvængelse af billedet, ligesom man så tit ser, at

Enhedslisten simpelt hen forvrænger billedet af virkeligheden. Det var lige det modsatte, der skete her.

Der skal jo indgå et spørgsmål i bemærkningen, så hvad betyder det, når hr. Keld Albrechtsen siger, at det skal være mindre skadeligt? Er det, hr. Keld Albrechtsen står bag, mindre skadeligt? Samtidig siger hr. Keld Albrechtsen, at hvis man havde fået en vetoret, kunne man godt have gået med til det, og det vil altså sige, at det ville være mindre skadeligt, hvis hr. Keld Albrechtsen bare har fået en vetoret. Hvor er vi snart henne?

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Keld Albrechtsen og derefter hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde egentlig opfattet det sådan, at Dansk Folkeparti var enig med SF og Enhedslisten i det synspunkt, at vi skal tage hensyn til bredden i fiskeriet, altså at vi ikke skal have en koncentration på nogle ganske få ejere, men også skal tage hensyn til de mange.

Det troede jeg også var Dansk Folkepartis udgangspunkt, men det er da et synspunkt, man i hvert fald har opgivet undervejs, for det er der jo overhovedet ikke taget hensyn til i resultatet, når det gælder sildefiskeriet. Det var det, jeg mente med, at Dansk Folkeparti bare har under skrevet det, man har lagt foran dem. Det er jo Dansk Folkepartis beslutning, det kan vi andre jo ikke gøre noget ved, men det er så bare en forskel, vi kan konstatere, at der er.

Jeg havde egentlig opfattet det sådan, at vi var enige om, at den koncentration, der bliver med det her forslag, som nu flertallet vedtager, bryder man sig egentlig heller ikke om fra Dansk Folkepartis side, fordi man egentlig gerne ville være med til at sikre også de mindre fiskere i fremtiden. Det er jo dem, der ikke bliver plads til.

Men det kan være, at jeg har misforstået det. Det kan være, at Dansk Folkeparti slet ikke har haft de synspunkter.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Ole M. Nielsen som ordfører.

Ole M. Nielsen (KRF):

Fru Lene Espersen fik aldrig noget svar fra hr. Keld Albrechtsen på, hvordan vi skulle få de der

sild hjem oppe fra Nordnorge på en miljøvenlig måde.

Det kan jeg godt forsvare. Jeg kan huske, at vi jo havde en mand her i Folketinget med gode ideer, Jacob Haugaard. Det var den der med mere medvind på cykelstierne. Så skal vi have mere søndenvind langs Norskekysten, ikke sandt, for så må vi kunne få dem hjem i en fart og på en energirigtig måde. Det er nogenlunde på det niveau, i hvert fald hr. Keld Albrechtsens ideer er. Jeg synes, at problemet er mere alvorligt end som så.

Der har været gode tider, og der har været dårlige tider i landbruget, undskyld, ja, det er det samme udvalg her, og jeg ved personlig mere om det, det må jeg indrømme, for dér er der også gode og dårlige tider. Men der har også været både gode og dårlige tider i fiskeriet også inden for de senere år, mere håbløst er det jo ikke. Men situationen er jo, det må vi konstatere, at vi har en flåde, der er for stor, for gammel og forgældet.

Hvorfor? Ja, det er der en hel masse forskellige forklaringer på, og det hjælper sådan set ikke at bore så meget i det, men vi er nødt til at finde en anden måde. Og så var det hele jo så skønt i gamle dage, men det undrer mig lidt alligevel, hvorfor fiskeriet skulle være det eneste erhverv, der skulle kunne overleve ligesom i gamle dage. Det er jo lidt svært at tro på.

Jeg vil sige det igen, uden at det skal blive en dårlig vane sådan at rose ministeren, at jeg synes, det er modigt og godt gjort at få sat gang i den debat her. Jeg synes virkelig, at det er på tide. Det har vi trængt til i mange år. Jeg konstaterer også, at man i ministeriet har folk, der ved noget om de ting her, der har ekspertise på området, og som ikke er folk, der vil fiskeriet noget ondt. Hvorfor i alverden skulle de dog også det?

Det, det specielt handler om her i den vedtagelse, som vi har på bordet, er jo det pelagiske fiskeri, og kystfiskeriet er vi nogenlunde enige om skal have en særstatus.

Men det pelagiske fiskeri med de omsættelige kvoter er jo det, der er det store diskussions-spørgsmål. Jeg er heller ikke vild med individuelle og omsættelige kvoter, men at det alligevel skulle være at kapitalisere tingene, forstår jeg ikke. Vi har jo allerede kvoter for 1 år ad gangen. Det er dog også at overdrage en naturressource, en rettighed til nogle mennesker.

Det, der er snak om nu, er 5 år, eventuelt 8 år, og det, at det er eventuelt de sidste 3 år; gør jo, at kapitaliseringsværdien er mindre. Det er jo

egentlig en god ting ved det også. Men at det skulle kunne kaldes kapitalisering, når man kan tage det tilbage efter den tid, forstår jeg ikke. Jeg synes faktisk mere, at det ligner en forpagtningsafgift, som man har, når man lejer landbrugsjord.

Vi har i hvert fald allerede en slags overdragelse af en naturressource uden betaling fra det offentliges side, når vi giver årskvoter. Jeg synes, det hører hjemme at se det i det lys.

Det er en kendsgerning, at vi skal have kvaliteten hævet på de fisk, vi fanger. Vi skal have bragt dem merværdi. Det kræver, at der bliver investeret, og det er jo også den merværdi, der skal hæve merværdien. Men det er jo den værdiforædling, der sker på alle måder i et moderne samfund, og den skal vi også jage mere her.

Så er der det demersale fiskeri. Jeg erkender, at det er klemt, og at der er mange problemer, og dem har vi ikke anvist i det her. Der er nævnt en række tiltagsmuligheder, men det er det, der skal udvikles.

Men det er jo en kendsgerning, når vi snakker fiskeri her i Folketinget, at der jo ingen politikere er, der har noget imod at finde gode løsninger på de ting der. Det er kun et spørgsmål om at finde midlerne og gøre det på den rigtige måde.

Der er forslag om udsmid, som jeg jo kan være lige så skeptisk over for, som hr. Svend Heiselberg er. Det er da et vanskeligt forslag, for hvis der er penge i at smide fisk ud og tage nogle andre ind, fordi de kan indbringe en større pris, jamen så må vi da erkende, at det er mennesker, der har nogle forpligtelser med hensyn til at forrente deres både og skaffe brød til deres familier, der står og har den afgørelse i deres hænder, og så er det nemt at gøre. Derfor skal der findes nogle måder, hvorpå man får færre fisk op, som skal smides ud, og også en måde, hvorpå man kan sikre dem en større værdi, når de kommer ind.

Så er hr. Heiselberg meget kritisk, men jeg har ikke hørt, at hr. Heiselberg har noget svar på nogen af de problemer, vi står med, og det har fiskerne jo heller ikke. Det papir, vi har fra fiskerne – det har også kun til formål at beskæftige sig med konsumfiskeri og silde- og makrelfiskeri – stopper jo også, når vi kommer til det demersale fiskeri. Vi har ikke løsningerne på dét. Det skal vi arbejde videre med.

Så er der en artikel i Stiftstidende i dag, hvor fiskeriforeningsformanden, som også er havneformand i Strandby, beklager sig meget over det, vi er på vej til at lave, og jeg forstår sagtens de

problemer, man har dér. De har en privathavn, så man kan sige, at de sådan set har et dobbelt-problem. De skal ikke bare sørge for deres egen økonomi, men også deres fælles økonomi i form af havnen. Men jeg forstår godt, at der er nogle dér, der kommer i klemme.

Jeg tror nu ikke, det er så galt, som de gør opmærksom på derovre, med den måde, som kystfiskeriet bliver tilgodeset på, men jeg kan godt forstå, at hvis nogle af deres ældre kuttere bliver taget ud af industrifiskeriet, hvad skal de så? Så skal de ind i det demersale fiskeri, hvor der er nok i forvejen, eller også skal de ud, og så står man simpelt hen med en overkapacitet i selve havnen.

Men jeg må sige, at jeg ikke tror, at der er nogen her, der er i tvivl om, at vi har et problem, og at alle de positive viljer vil prøver at finde nogle løsninger på den slags problemer. Det kan vi tilsige de folk.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil gerne spørge hr. Ole M. Nielsen, om det slet ikke bekymrer ham og Kristeligt Folkeparti, at man her med forslaget til vedtagelse går de få og store fiskeres ærinde og ikke varetager de manges interesser. Jeg kan minde om, at det standpunkt jo sådan set bestyrkes af, at SiD og Danmarks Fiskeriforening jo ikke sådan er for enige i det, flertallet her lægger op til.

Derudover ville jeg godt spørge om den omstændighed, at der er mulighed for en forlængelse fra 5 til 8 år – hr. Ole M. Nielsen lagde op til, at det da jo så gav mere, og at der sådan var tale om noget med et forpagtningsforhold – giver en mindre pris på kvoterne eller en højere pris.

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Jo, det er jo de få og store, det handler om her. Det er jo det pelagiske fiskeri, og det er de få og store, og der skal også en rimelig stor kutter til at gå ud efter de fisk her, og der skal også en rimelig stor kutter til at få dem hjem i en tilstand, hvor de er noget værd.

Nu er det i øvrigt, som om kvalitet kun har noget med konsumfiskeri at gøre, men kvalitet har også noget med industrifiskeri at gøre. Fiskemelet bliver betydelig mere værd, når fiskene kommer ind nogenlunde friske. Så får vi faktisk lavet noget utrolig værdifuldt protein ud af friske fisk i forhold til halvrådnede fisk. Men det er

da rigtigt, at det er det, der er. Men som jeg også sagde: Det er ikke det demersale fiskeri, vi er kommet til endnu. Vi har ikke løsningerne på dét, og det må vi beskæftige os med senere.

Så til de 5 og de 3 år. Der opfatter jeg det sådan, at hvis man 2 år henne i perioden skal sælge sin kvote, så må den være mindre værd, når der er usikkerhed om de sidste 3 år, end hvis man vidste, at man havde 3 plus 3 år. Så omsætteligheden må i hvert fald være mindre værd på det tidspunkt dér. Anderledes kan jeg ikke opfatte det.

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg vil bare være sikker på, at den misforståelse ikke skulle brede sig, for hr. Touborg gav jo udtryk for, at vi kun beskæftigede os med det store fiskeri i forbindelse med debatten her i dag. Det er da helt forkert.

Vi beskæftiger os med hele fiskeriområdet. Vi har nogle vedtagelser om kystfiskeriet, som jeg forstår der nærmest er enstemmig tilslutning til, og vi har nogle beslutninger om det demersale fiskeri. Den forskel, der er, er, at vi kun ønsker at anvende de omsættelige kvoter for det pelagiske fiskeri, indskrænket til sildefiskeriet her i forslaget til vedtagelse. Det er selvfølgelig, fordi der er en usikkerhed omkring det, og det er også, fordi det er dér, vi har brug for ekstra kapital.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg tror, at hr. Ole M. Nielsen må have misforstået hr. Touborgs meget præcise spørgsmål, for spørgsmålet var jo: Hvis man indbygger en forventning om en forlængelse på 3 år, og det er jo det, man gør, dels ved at skrive det i forslaget til vedtagelse, dels ved at afvise SF's og Enhedslistens ønske om en veto over for den forlængelse, ja, indbygger man så ikke en forventning? Og hvis man ikke forlænger den på det tidspunkt efter 5 år, så ved man jo, at der vil blive et hylekor af værste rang, fordi den ikke bliver forlænget. Så selvfølgelig bliver den så forlænget, for den forventning har man indbygget. De, der ejer kvoterne på det tidspunkt, vil sige, at det jo er en velerhvervet rettighed.

Det vil da selvfølgelig betyde, at prisen allerede fra starten, efter 2 år f.eks., vil være højere, end den ellers ville være. Det er da indlysende. For den forventning om forlængelse indbygges da i prisdannelsen. Det er derfor, at det, man har lavet, er noget juks, men det har vi jo prøvet at gøre regeringen opmærksom på. Det har des-

værre ikke kunnet lykkes. Men Kristeligt Folkeparti har åbenbart slet ikke forstået problemet.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Jeg vil godt først sige, at mine bemærkninger før selvfølgelig skulle forstås sådan, at det gik på de individuelle, omsættelige kvoter og ikke var for hele fiskeriet. Det håber jeg egentlig ikke skulle give anledning til misforståelser.

Men jeg ville jo godt stille et spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen. Det indlæg, han havde før, synes jeg gav anledning til stor misforståelse og for mig meget stor usikkerhed. For pludselig gav hr. Ole M. Nielsen sig til at snakke om industrifiskeri og snakke om kvaliteten i industrifiskeri. Det er da også udmærket, men det forekommer jo at være en smule udenomssnak. Jeg har forstået det sådan, at det her forslag handler om sild og ikke om industrifiskeri. Så derfor forstår jeg ikke helt, at hr. Ole M. Nielsen svarer mig på den måde, at han begynder at snakke om industrifiskeri, når det ligger helt uden for det, vi har aftalt her.

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Nu er det sådan, at Kristeligt Folkeparti er medforslagsstiller til det forslag til vedtagelse, der er fremsat. Jeg vil gerne stille et spørgsmål til hr. Ole M. Nielsen, for der har været lidt om, at det kun var de store fartøjer, man tog hensyn til, og at det kun var de store fiskerier. Hr. Albrechtsen var også på et tidspunkt inde på, at Dansk Folkeparti fuldstændigt havde fraveget de der tanker om de små både osv.

Men vil det forholde sig sådan, at hvis det nu kun drejede sig om de store fartøjer, og der slet ikke var taget hensyn til de små, selvstændige fiskerbåde, og hvis der slet ikke var taget hensyn til de små havne, ville Kristeligt Folkeparti så stadig stå på forslaget, eller deler Kristeligt Folkeparti også den opfattelse, som Dansk Folkeparti har, nemlig at der netop er taget hensyn til de her ting også i det her forslag til vedtagelse?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Først tak til ministeren for hjælp til at få rettet misforståelsen.

Til hr. Keld Albrechtsen: 5 år plus en chance for 3 år er mindre værd end 8 år, som man er sikker på. Sådan skal det, jeg siger, forstås. Sådan må det være.

Så siger hr. Keld Albrechtsen, at vel bliver det forlænget. Jamen hvorfor? Vel bliver det da ikke forlænget. Al hr. Keld Albrechtsens frygt og alle hans bekymringer og formodninger går jo heldigvis ikke i opfyldelse, og det gør den her da heller ikke. Hr. Keld Albrechtsen bliver jo ved at fremture med, at det ikke skal beskattes, for han tror ikke, og han forstår ikke. Nej, det kan vi forstå, men det kan da ikke hjælpe noget. Han benægter fakta.

Til hr. Kristen Touborg: Ministerens redegørelse om ny forvaltning handler jo om alle former for fiskeri, og når jeg nævnte industrifiskeri, var det, fordi jeg faktisk synes, at det fortjener at blive nævnt. Det er ligesom, at det bliver lidt undervurderet, som om industrifiskeri er noget skidt. Jeg synes faktisk, det fortjener at blive sagt, at der også er brug for høj kvalitet på det område, og til dét kræves, at man ved, hvad man har med at gøre osv.

Til hr. Christian H. Hansen: Jeg er jo fuldstændig enig. Jeg tror, at vi alle sammen bekymrer os om det kystnære fiskeri og det alsidige fiskeri, det demersale fiskeri. Men som jeg tidligere sagde: Det er dér, vi mangler de konkrete løsninger, de konkrete anvisninger nu, men det tror jeg, at vi alle sammen er optaget af at prøve at gå videre med.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Når jeg måske har misforstået hr. Ole M. Niensens udlægning i sit svar til mig om industrifiskeriet, må det jo skyldes, at Kristeligt Folkepartis ordfører meget nøje kobledede sit svar sammen med de individuelle og omsættelige kvoter. Det er en ny måde at argumentere på, men det skal jeg lade stå hen.

Men jeg vil godt spørge Kristeligt Folkepartis ordfører, når nu han beskæftiger sig med beskatningen, om ikke det er rigtigt, at der er en meget, meget lille beskatning af den slags kapitalbevægelser, som det her er tilfældet. Ved hr. Ole M. Nielsen noget om, hvor stor en beskatning der f.eks. vil være på 1 mio. kr., man får for en omsættelig kvote?

(Kort bemærkning).

Ole M. Nielsen (KRF):

Nej, jeg er ikke skatteordfører. Jeg har lidt mere forstand på regnskab, og jeg ved, at sådan noget som det her beskattes ligesom goodwill, når man sælger en virksomhed. Det er det samme.

Det er en beskatning, hvor det bliver lagt oven i indkomsten.

Om det med kvoterne: Jeg synes ikke, at jeg blander tingene sammen. Jeg fik bare lyst til også at nævne industrifiskeriet, som ikke var blevet nævnt.

Mogens Andreasen (UP):

Jeg vil gerne først takke ministeren for den klare redegørelse, som indledte denne her debat, og jeg må sige, at når vi ser på det vedtagelsesforslag, som jeg også tilslutter mig, så må jeg sige, at vi giver fiskeriet nogle muligheder nu, som det ikke har haft i mange år.

I denne her debat har der været vendt mange sten, og af erfaring ved vi jo, at Enhedslisten og SF ikke er særlig interesserede, eller man kan oven i købet sige: De er faktisk modstandere af, at erhvervslivet tjener penge. Det er gået klart igennem de udtalelser, der er kommet fra hr. Keld Albrechtsen, at nu scorer erhvervslivet – og her altså fiskerne – en kapital, som de ikke skal have.

Jeg kan ikke se, at der er noget som helst galt i, at erhvervslivet og også fiskerne tjener penge, for hvem skal ellers bære de omkostninger, vi har her i Danmark? Vi kan ikke leve af, at der er nogle, der ikke tjener penge, og det er den opfattelse og pessimistiske holdning, som hr. Keld Albrechtsen har. Men når man taler om pessimister, siger man: En pessimist er jo en, der ser en katastrofe i enhver chance. Og her står vi altså med en mulighed for at hjælpe fiskerne og gøre det langt bedre for dem, end vi nogen sinde har gjort det.

Så jeg synes, at det ikke er særlig pænt gjort af Enhedslisten og SF ikke at være med i det her på fornuftig vis. De skulle lade være med på den måde at stille sig på bagbenene og nedlægge veto. Det er jo simpelt hen en sag og et problem, som de i de to partier burde være med til at løse, så vilkårene for fiskerne forbedres.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det kunne jo selvfølgelig være, at det var mig, der havde overset det, men jeg vil gerne spørge hr. Mogens Andreasen om, hvor de store forbedringer er, som er skabt i forbindelse med det forslag, der ligger her.

Det, der er problemet, er jo, at der er for mange om at fordele for lidt, og ved at man nu begynder at fordele det i nogle mindre kvoter, bliver der jo ikke flere fisk.

Men der kan selvfølgelig være noget godt i det, som jeg har overset. Men jeg vil tro, at ordføreren har mulighed for at fortælle, hvad det er, der er af godt i det forslag, der skulle gavne fiskeriet og også berige dem, som ordføreren var inde på.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Blot til hr. Mogens Andreasen for at klare begreberne: Vi taler her om den særlige type indkomst, som man kan sige er en samfundsskabt indkomst. Det er altså ikke en indkomst, der skabes f.eks. ved fysisk arbejde eller ved hjernevirksomhed. Det er simpelt hen en kapitalgevinst, som fremkommer alene som følge af værdistigninger, der er samfundsskabte, og sådanne samfundsskabte værdistigninger bør beskattes væk, bl.a. fordi de er inflationsskabende og giver et forrykt forhold mellem arbejdsindkomst og kapitalindkomst.

Men jeg ved da godt, at hr. Mogens Andreasen ikke er enig i det synspunkt, for han har ikke et socialistisk udgangspunkt, sådan som jeg har.

Men det er blot for at gøre begreberne i diskussionen klare: Her taler vi om det særlige skadelige problem, som ligger i, hvis nogle kan sætte sig på samfundsskabte værdistigninger og undgå eller praktisk talt undgå beskatning.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (UP):

Må jeg godt sige til hr. Svend Heiselberg, at det, der her er tale om, er, at der nu åbnes mulighed for at forbedre fiskerflåden.

Sådan som det har været fremlagt gennem en lang årrække, har fiskerflåden været for ringe. Og hvis vi skal have mulighed for at konkurrere, er vi også nødt til at få værktøjet i orden, så vi kan konkurrere på lige vilkår med de andre lande.

Til hr. Keld Albrechtsen vil jeg gerne sige: Jamen vi er da dybt uenige. Vi har et dybt forskelligt synspunkt på, hvordan erhvervslivet skal leve. Så kan man sige, at der er en vigtig værdistigning, måske. Det er der ingen, der ved. Vi ved bare en ting, nemlig at der er mulighed for at se på det, når der er gået en periode. Det synes jeg er rimelig tilfredsstillende for mig.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Jeg vil gerne spørge hr. Mogens Andreasen om, hvor mange penge der er sat af til forbedringer

af fiskerflåden, eller er det nogle penge, som fiskerne selv skal finde for at forbedre fiskerflåden? Hvor mange flere penge tror man, at fiskerflåden kan forrente, når de generelt bliver beskåret i deres fangstmuligheder? For det er jo det, der er tale om her, når man får fordelt kvotterne.

Så det ville da være rart at vide, om det er sådan, at man har diskuteret det forud, og jeg tror da også, at fiskerorganisationer gerne vil vide det, for de har jo ikke været taget med på råd om nogen ting med hensyn til, hvor meget de kan påregne at få.

(Kort bemærkning).

Mogens Andreasen (UP):

Jeg tror ikke, at det er forbigået hr. Svend Heiselbergs opmærksomhed, at der er mulighed for at inddrage organisationerne i hele det her spil. Det er da klart, at der skal hjælp til at få fiskerflåden opgraderet til en virkelig effektiv flåde.

Så hjælp skal der til. Beløbet kan jeg ikke sige på nuværende tidspunkt. Men jeg er sikker på, at der kommer nogle forhandlinger om det her, så vi får en afklaring på, hvordan det skal se ud i den sidste ende.

Fødevareministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg skal ikke forlænge den debat, som vi nu har haft. Jeg synes, det har været glædeligt at konstatere, at så mange partier i Folketinget har ønsket at leve op til den vedtagelse, vi havde i februar måned.

Jeg havde håbet på, som jeg har understreget det nogle gange, at det kunne være samtlige partier også denne gang. Det er ikke lykkedes. Men jeg er meget glad for, at en så stor gruppe af partier er enig med regeringen i, at vi skal se at komme videre. Jeg synes, at det forslag til vedtagelse, der her er fremsat af de pågældende partier, klart understreger en vilje til at løse problemerne.

Så med disse bemærkninger vil jeg gerne takke for debatten i dag, men også takke for den energi og den indsats fra fiskeriordførerne, der har været op til debatten i dag.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Jens Kirk. Er det en kort bemærkning eller anden omgang? Anden omgang.

Jens Kirk (V):

Jeg ønsker ikke at forlænge debatten ud over det nødvendige, men det, der kalder mig på taler-

stolen her, er, at der jo sådan set er penge med i det her. Det være sagt til min kollega, hr. Svend Heiselberg. Det er sat ind, at FIUF-midlerne skal anvendes nu, og det er op til en vurdering, at vi får udnyttet, hvor mange vi skal tage hjem og skal have på finansloven.

Vi kan sige, at vi måske dér har sat fødevareministeren i en knibe over for finansministeren, for nu er det finansministeren, der ligesom skal gå med til og acceptere, at disse penge bliver sat på. Så der er jo penge i det her, vil jeg sige til min gode kollega, hr. Svend Heiselberg.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Hr. Svend Heiselberg. Jeg går ud fra, at det er en kort bemærkning til hr. Jens Kirk.

(Kort bemærkning).

Svend Heiselberg (V):

Det er helt rigtigt.

Jeg vil blot sige, at fiskeriministerens tak ikke skal omfatte mig, for jeg vil selvfølgelig ikke stemme for det her.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil godt bede hr. Jens Kirk uddybe den overordentlig kryptiske bemærkning vedrørende den kommende finanslov, som han nu fremkom med.

Jeg gik da ud fra, at når hr. Jens Kirk deltog i det forslag til vedtagelse, så havde han også medbragt en pose penge til formålet. Det må vi jo gå ud fra. Skattestop eller ej, så har hr. Jens Kirk selvfølgelig en pose penge med.

Den skal jo finansieres et eller andet sted fra, hvor der skal skæres ned – inden for fiskeriet velsagtens. Men det ved jeg ikke. Men det var meget interessant at høre den bemærkning. For ellers må vi jo antage, at der er tale om det sædvanlige friløb, hvor Venstre er med til at vedtage nogle udgiftskrævende foranstaltninger, som de forventer, at regeringen bagefter finder pengene til.

Men lad os nu få uddybet, hvad det er for en pose penge, hr. Jens Kirk snakker om, og hvem der skal betale den.

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu har vi fået skældud for, at forslagene til vedtagelse var lange, og det er muligt, at hr. Keld Albrechtsen ikke er nået ned forneden i det af flertallet fremsatte forslag til vedtagelse. Og dér

er FIUF-midler, og der er lagt op til – partierne, som er med i forslaget, er enige om det – at disse FIUF-midler skal tages i brug i fuldt omfang. Det er der grønt lys for.

Jeg kan i øvrigt sige – nu ved jeg ikke, hvor meget hr. Keld Albrechtsen har forstand på skattepolitik – at det er meget, meget dårligt købmandskab, hvis ikke vi udnytter disse midler. I nogle tilfælde skal vi finansiere krone til krone, i andre tilfælde helt ned til kun 25 pct. eller 50 pct. i andre tilfælde. Det er meget, meget dårligt købmandskab, hvis ikke vi bruger de penge. Og de er afsat som FIUF-midler, og der er 1½ mia. kr. over 6 år. Men det kræver en vis medfinansiering.

Nu er der lagt op til, og det er partierne enige om, at der skal være fuld udnyttelse af disse midler, men om det bliver nødvendigt det første år eller de næste år, ved jeg ikke. Hastigheden af det hele afgør jo, hvordan det sker. De første år bliver der nok ikke så meget brug for dem, men det gør der de næste år. Men den til enhver tid siddende finansminister skal altså sætte de penge på, som er nødvendige, for at vi kan få fuld finansiering fra FIUF.

(Kort bemærkning).

Kristen Touborg (SF):

Som det fremgik af hr. Jens Kirks indlæg, er der jo også dansk medfinansiering i disse FIUF-midler. Det forekommer mig at være ret lemfældigt, hvis Venstre her siger: Nu må vi jo se, hvornår de skal bruges, det er såmænd ikke sikkert, at det bliver næste år, og det er måske heller ikke sikkert, at det bliver næste år igen.

Er det virkelig den form for troværdighed, man skal høre fra Venstre, Danmarks næststørste parti? Er det virkelig den form for troværdighed, man vil køre på, at nu går man så ud med et skattestop? Samtidig går man ud og laver aftaler, der ikke er dækning for, og så siger man bare: Ja, ja, på et tidspunkt skal det vel være, men det behøver vi ikke at tage stilling til nu. Jeg siger bare: Velbekomme!

(Kort bemærkning).

Jens Kirk (V):

Nu skal jeg ikke kommentere de sidste ord fra hr. Touborg, men blot sige, at det dér vel er rigtigt, at de skal finansieres, og at de ikke bliver taget fra nogen som helst.

Vi har lavet en god landdistriktsstøttelov osv., skal vi ikke udnytte den? Det gør vi nu.

Til det her med, hvornår de skal i brug: Der skal dog klargøres en masse ting inden for fiskeriet, der skal planlægges og klargøres, laves tegninger måske også. De kan vist ikke være færdige i år, det er vist først til næste år. Så der vil gå en vis tid, inden vi får fuldt brug for dem. Men det er sikret med den aftale, at der ikke er nogen af disse FIUF-penge, der kommer andre medlemslandes fiskere til gode. Det synes jeg vi skal være glade ved.

Hermed sluttede forhandlingen.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Som tidligere nævnt vil afstemningen om de fremsatte forslag til vedtagelse først finde sted i morgen, torsdag den 17. maj 2001.

Den næste sag på dagsordenen var:

4) Første behandling af beslutningsforslag nr. B 69:

Forslag til folketingsbeslutning om ændring af lov om strukturforanstaltninger vedrørende fiskerisektoren.

Af Jens Kirk (V), Henning Grove (KF), Christian H. Hansen (DF), Annie Lunde Hansen (CD) og Thorkild B. Fransgaard (FRI) m.fl.

(Fremsat 12/12 2000).

Forslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Fødevarerministeren (Ritt Bjerregaard):

Jeg forstår, at hensigten med forslaget er, at yngre fiskere, der etablerer sig som selvstændige og søger yf-lån, skal stilles lige så godt som jordbrugere, der søger yj-lån. Det er en sympatisk tankegang, men som det vil fremgå efterfølgende, vil forslaget i de fleste tilfælde gøre situationen dårligere for yngre fiskere, og det tror jeg egentlig ikke er meningen.

På mange punkter er de to ordninger ens, men det er rigtigt, at der er nogle forskelle, f.eks. vedrørende loftet for lånets størrelse og kravet til sikkerhed, således som forslagsstillerne har peget på.

Forskellen med hensyn til krav om sikkerhed, det vil sige det forhold, at lånegrænsen er på 85